

Compromesos

UN ANY DESPRÉS •
Mobilitzacions multitudinàries arreu del país en defensa del mandat del referèndum de l'1-0

Talls de carreteres i del TAV i tensió a la nit al Parlament

SUPORT • Torra encoratja els comitès, i la dreta espanyola desferma la pressió contra Sánchez perquè apliqui un altre 155

ALBERTO ESTÉVEZ / EFE

EL PUNT AVUI+
TELEVISIÓ
'Connexió Parlament',
a partir de les 11.30 h
a El Punt Avui TV

Tres dies de programació especial d'El Punt Avui TV per seguir el debat de política general al Parlament

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel Clara Simó

Sergi Pàmies

El gran mestre del conte curt, Pere Calders, va dir en una ocasió que el conte el tens o no el tens. Que una novel·la es pot treballar, que et pot créixer un personatge, que, tot de sobte, l'argument agafa un rumb diferent, etc. Però el conte no: el tens o no el tens. Encara que, naturalment, el treballis i el refacis.

Acabo de llegir la darrera obra de Sergi Pàmies, *L'art de portar gavardina*, que és una recopilació de tretze contes curts, amb l'aroma a què ens té acostumats: sarcasme, ironia, contradiccions divertides, troballes sorprenents i altres coses per l'estil.

Però en aquest recull Pàmies és diferent: hi ha afegit un element que li era absent, la tendresa, la sensibilitat. Com si hagués arribat a la seva maduresa narrativa –sense menyscapse de l'obra anterior–, però hi ha elements que emocionen. I aquest és un Pàmies que no ens era freqüent. Em refereixo al llibre en general, però en concret al conte *Nadala maternofiliar*, en què, malgrat la

M'encanta el seu últim llibre, 'L'art de portar gavardina', que llisca, entre ironies i tremolors feliçment fugaces

ironia, que és inseparable de l'autor, ens explica coses de Teresa Pàmies que m'han emocionat. Hi vibra un sentiment, no llangorós ni antiquat, sinó autèntic.

A mi no m'entusiasma el romanticisme (qualsevol que m'hagi llegit ho sap prou bé), ni crec en solemnitats ni en principis inamovibles. I tanmateix, tinc dèria per l'autenticitat dels sentiments. Quan ho són de debò, donen al relat una calidesa difícil de trobar d'una altra manera.

L'estil de Pàmies és depurat, no gens farragós. Li encanta no posar noms als personatges –cosa que passa en diferents ocasions en aquest recull–, no creu en solemnitats ni en abrandades onades de pànic, d'amor o de temor. És autèntic, hi llisques sobre una superfície que saps dura però no la notes, la duresa. En diuen tensió superficial i ha fet molt de mal als nadadors que es llancen de cap a l'aigua amb mala fortuna.

M'encanta aquest llibre, que llisca, entre ironies i tremolors feliçment fugaces. Creieu-me: llegiu-lo.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Fer un Tortosa

El "procés" és ric en neologismes. "Fer un Tortosa" n'és un. Vol dir mantenir-se indiferent davant les provocacions. Ve de quan els tortosins independentistes van seguir la seva vida com si res el dia que una colla de contraris van irrompre a la capital de l'Ebre per pertorbar-los la tranquil·litat. Uns dies abans, a Canet de Mar, al Maresme, els provocadors s'havien sortit amb la seva: van ser esbrincats, es van produir moments de tensió. Tortosa era el camí. El camí de sirga va paral·lel al riu, i les paral·leles es troben, a tot estirar, a l'infinit que Einstein se sabia. També se'n diu "fer un Alella", perquè al poble vitivinícola es va actuar igual. El vi en una copa i l'aigua en una altra.

Dissabte, un grup de policies, guàrdies civils i gent afí, també de l'àmbit polític, es van fer presents a la plaça de Catalunya de Barcelona per celebrar la repressió violenta que el primer d'octubre de l'any passat els agents havien projectat sobre els ciutadans que volien votar. Es va optar per "fer un Canet" i molts independentistes els van anar a increpar. Van sor-

“Entretinguts amb accions policials i símbols, cap on anem?”

tir els Mossos per impedir que s'acostessin als concentrats. Per "evitar mals majors" hi va haver cops, ferits i detinguts. Una mica més i les imatges de la repressió de dissabte suplanten les del primer d'octubre que els diaris i les televisions tenien preparades per evocar aquell dia. Per sort –o per desgràcia– res no és equiparable. Al matí vaig opinar que hauria estat millor fer un Tortosa. Alguns em van dir de tot. A la tarda hi vaig insistir. No em va contradir ningú.

Els nostres polítics domèstics haurien pogut allunyar la concentració policial ofensiva d'un lloc tan sensible

com és la plaça de Catalunya. Altres vegades ho han fet sense que se'n ressentís la llibertat d'expressió i de manifestació que el president Torra va esgrimir en una entrevista televisiva posterior. L'operatiu per contenir els independentistes van ser un fracàs, i fer un corredor entre bastides per colpejar els que hi van passant és sanguiinari i intolerable, conseller, president.

Entretinguts amb gestes policials commemoratives o sobrevingudes, cap on anem? El president Torra diu que ho diu molt clar, però no se l'entén. De Waterloo tampoc no arriben més concrecions. ¿Hi ha un "full de ruta" per a aquesta "implementació de la república que les urnes d'octubre van exigir"? Ahir la reunió de govern es va fer a Sant Julià de Ramis. Per què no a Sant Carles de la Ràpita? Per què no a Badia del Vallès? La independència, la "república", es fa amb Badia del Vallès. Actes simbòlics, aniversaris, poesies, cançons, planys, pirinenques, ratafia... Ens poden explicar cap on porta, tot això? Els fa por confessar-ho? Fins ara de fer un Tortosa o fer un Alella se'n deia fer l'orni.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabatés (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/v6ay7b>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

No és això

A mi, ja els ho avanço, no em van agradar les imatges d'anit. Que l'1 d'octubre ho va canviar tot, i que res serà igual, és una obvietat. I que ahir era un dia per reivindicar, per posar en valor l'1-O, també. I puc entendre que ahir hi hagués diferents maneres de commemorar l'efemèride, des de les més institucionals fins a les més improvisades i tendents a la desobediència, per dir-ho d'alguna manera. Però no em van agradar les imatges d'anit. Perquè no sé si porten gaire enlloc. I perquè intueixo (vaja, n'estic convençut) que algunes de les imatges no serviran de gaire res més que de munició per a aquells qui vaticinen que a Catalunya hi ha un desgavell. I no hi és, senyors meus. El que hi ha a Catalunya és un sentiment de frustració. Un any després de l'1-O som allà on érem, però ara hi ha presos polítics i exiliats. I no s'intueix que el canvi de govern a Espanya hagi de servir per re-

“Faria bé la classe política -tota- d'analitzar quin grau de responsabilitat té en els incidents d'anit

soldre la situació (i més havent sentit ahir la ministra Celáa). Però que molta gent estigui cansada, tipa, esgotada i indignada no justifica, per mi, les imatges d'anit. Jo no vull un país en què la policia carregui contra la gent. Cap de les policies. Per això no m'agraden algunes imatges d'anit i per això penso que cadascú -govern però també oposició- hauria de reflexionar quin grau de responsabilitat hi té. Està bé que els manifestants pressionin el govern (per això hi són les manifes-

tacions, no?) però algunes imatges em semblen estalviables. Fa dies que em trobo gent partidària d'allò que “com més malament, millor”. Jo, què volen que els digui, no m'hi compto. Perquè pitjor no sé si hi podem estar. Tenim exiliats i tenim uns presos polítics que d'aquí a res hauran de fer front a unes peticions de condemnes que fan feredat. Només per això no hauríem de permetre que la imatge d'un poble pacífic, que sap on va, que es manifesta sense trencar ni una paperera, ara quedés enterbolida. Ni que es manifestin els de l'altre costat, per més que ho facin provocativament, com dissabte passat, no hauríem de caure en el parany. Perquè si el que hem de fer és barallar-nos entre nosaltres per veure qui té més pressa i qui desobeix més, ja estem ben arreglats. No és veritat que “com més malament, millor”. Ni que la culpa sigui negra. I la classe política, la d'aquí i la d'allà, no se'n pot rentar les mans.

EDITORIAL

1-0: un any després

■ Milers d'escoles i locals de votació, centenars de municipis i milions de ciutadans de tot Catalunya van reivindicar ahir, un any després, la conquesta que va suposar la celebració del referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre del 2017. Una victòria no tant pel resultat de l'escrutini, com per l'acte de sobirania i democràcia protagonitzat pels catalans i pel seu govern; per haver-ho fet contra la maquinària de poder de l'Estat espanyol, i per haver obert els ulls, els propis i els de la comunitat internacional, a la naturalesa autoritària, hostil i poc democràtica d'aquest Estat, capaç de respondre a unes urnes atacant ciutadans pacífics amb violència i brutalitat.

La commemoració no obvia el contrapunt amarg que suposa la falta de traducció política del referèndum, d'una banda perquè no va ser validat internacionalment per la manera com es va produir i, de l'altra, perquè el mateix govern català li va restar caràcter vinculant, deixant la declaració d'independència en suspens i la República, a mercè de l'article 155. Avui, la principal conseqüència tangible de l'1-O és l'empresonament i exili dels dirigents independentistes, pendents d'un judici parcial i unes condemnes abusives.

Un any després, el govern d'Espanya ha canviat de cara, de sigles i de to, però continua fent inexorablement el mateix respecte a l'1-O, el dret a l'autodeterminació dels catalans, la violència policial o la persecució judicial. A Catalunya, en canvi, les forces independentistes continuen sent majoria al Parlament i controlant el govern de la Generalitat, però han perdut l'estratègia comuna i la unitat d'acció, que van fer possible l'1 d'octubre. La seva prioritat avui dia hauria de ser respondre a la crida del carrer i recuperar amb urgència el full de ruta i la iniciativa política.

De reüll

Marga Moreno

Toquem els sous

Una anècdota, potser apòcrifa però versemblant, narra que un dia que Henry Ford explicava les bondats de la mecanització i l'estalvi en temps i mà d'obra que suposava la producció en cadena, algú el va interpellar preguntant-li qui compraria els cotxes que fabricava si es prescindia de tants assalariats. Una interpellació curiosa tenint en compte que Ford és popularment conegut pel fet de ser l'artífex de la “democratització” de l'automòbil i que el seu lema era que els empleats havien de poder adquirir els vehicles que produïen. Les estadístiques més recents

El consum final de les llars es frena i indica una tendència perillosa

indiquen que el creixement de la despesa en consum final de les llars a l'Estat ha caigut vuit dècimes l'últim trimestre i que el seu ritme ha reculat als nivells de fa un any. És perillós, no tan sols des del punt de vista social, per descomptat, sinó també des de l'econòmic, ignorar l'existència cada cop més angoixant de treballadors

pobres, gent amb feina (per definir-ho d'alguna manera) que no perceben prou salari per dur una vida digna. I també dels que han vist escurçar el seu sou sense que, ara que l'economia es refà, es vegi compensat el seu sacrifici, reclamat en el seu moment en pro de la “devaluació interna”. La responsabilitat recau de manera directa sobre unes corporacions que han perdut l'oremus per engruixir els guanys apimant la massa salarial de manera recurrent o mantenint-la en mínims. Aquest és un dels riscos més grans que tenim de recaure en dissorts passades i en una veritable -aquesta sí- fractura social.

Les cares de la notícia

DIRECTOR DE L'OFICINA DE DRETS CIVILS I POLÍTICS

Adam Majó

Vetllar pels drets civils

El govern ha nomenat l'exregidor de la CUP a Manresa director de la nova Oficina de Drets Civils i Polítics, creada el mes de juny passat i que dependrà de Vicepresidència. La seva missió serà definir i coordinar les polítiques del govern relacionades amb els drets civils i polítics.

JUTGESSA

Carmen Rodríguez Medel

Retallada del cas Màster

Després que el Suprem va decidir fa uns dies no investigar Pablo Casado, la jutgessa que porta el cas ha decidit limitar-lo a l'expresidenta de Madrid Cristina Cifuentes i enterrar sota la catifa els indicis de prevaricació i suborn dels altres 19 sospitosos i de la mateixa Universitat Rey Juan Carlos.

ESCRITOR I POETA

Jordi Llavina

Poemes d'or

L'escriptor i col·laborador d'El Punt Avui ha estat distingit amb el premi Lletra d'Or pels poemes evocadors del seu últim llibre, *Ermita*. El Lletra d'Or es concedeix cada any des del 1956 per premiar el millor llibre publicat en llengua catalana durant l'any anterior.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Un pas històric

Milions de catalans surten pacíficament a votar malgrat la violència exercida per la policia espanyola en alguns col·legis electorals.

10
anys

Nou finançament

Govern i oposició cerquen un acord *in extremis* sobre el nou model de finançament que proposa el govern del Partit Socialista.

20
anys

Autodeterminació

El ple del Parlament ratifica el dret a l'autodeterminació de Catalunya amb els vots en contra del PP i l'abstenció del PSC i Iniciativa.

Full de ruta

Miquel Riera

Mentides de ministra

Pocs dies després de l'1-O, el llavors ministre d'Exteriors espanyol, Alfonso Dastis, era entrevistat a la BBC i hi assegurava que algunes imatges de la violència policial d'aquell dia eren falses. La reacció del periodista Andrew Marr davant del ministre va ser immediata. Li va etzibar un clamorós "Really?" ("De debò?") i va insistir: "De veritat m'està dient que les imatges de la violència policial que ha vist mig món són falses?" Dastis, del tot incòmode, va sortir-se'n com va poder. El seu ridícul, però, va ser monumental. Èpic.

Ahir, la portaveu del govern socialista espanyol, Isabel Celaá, es va atrevir a dir a la SER el mateix: que moltes de les imatges de la policia picant la gent l'1-O eren falses. A diferència, però, del que va passar a la BBC, a la SER, la periodista Pepa Bueno no va contradir Celaá. Va donar per bones les declaracions de la ministra sense ni interrompre-la. Diferència abismal entre el periodisme espanyol i el britànic. Res a veure.

A la BBC, Dastis va quedar com un mentider en dubtar de les càrregues de l'1-O. Ahir a la SER, ningú va qüestionar Celaá quan va fer el mateix

Quina barra que té, ministra Celaá. Quina manca de sensibilitat amb tota la gent que va ser atonyinada cruelment quan intentava exercir un dels seus drets més bàsics, el de votar. En quin món viu vostè? O prefereix mentir i acontentar així els taurons del seu partit? Vingui a Catalunya i pregunti a la gent quina realitat van viure ara fa un any. Com actuaven els agents, sense manies. Directament, amb ràbia.

O escolti simplement les declaracions al jutjat del malauradament desaparegut advocat gironí Mario Rueda, membre d'una taula l'1-O a l'escola Bruguera de la ciutat, on va ser homenatjat aquest diumenge. *Garrulo!*, no es va poder estar de dir a l'agent "amb ulls vidriosos i pudor d'alcohol" –així el va definir en la seva declaració– que, incomprendiblement, el va voler fer aixecar de la cadira de rodes amb què anava. Un *garrulo* és, segons la RAE, una persona "rústica, zafia". Una bèstia humana sense educació, sense sentiments. Com molts dels agents que van picar la gent l'1-O i, per lògica, com els que els van enviar. Doncs, això.

Tribuna

Jordi Mayoral. Galerista

Aferrar-se a alguna cosa

Després de llegir el seu magnífic llibre, on el gel és la metàfora, tinc ganes de conversar-hi. Quedo amb l'Alicia Kopf, perquè tinc la sensació que valdrà la pena conèixer-la, perquè és una de les persones de la meua generació que en l'àmbit cultural ha estat capaç de realitzar una obra destacada, de construir una novel·la important, un llibre especial, delicat i singular, *Germà de gel*. I parlem i m'explica com una dona sol ser tractada amb condescendència, sol patir microdiscriminacions, ja que a les dones se'ls dificulta el trànsit professional. Ahir, m'explica com va ser el seu creixement artístic, després d'haver hagut de superar un no encaix amb les institucions educatives, la precarietat econòmica i un context familiar que no ha estat fàcil. Ara bé, em remarca que davant l'adversitat, ella tira endavant. Si tot falla, s'agafa a alguna cosa amb tenacitat i perseverança i la novel·la cristal·litza... Em diu que *Germà de gel* li ha canviat la vida, amplificant-la de forma exponen-

cial: ara té més fe en la seva veu narrativa i en les seves intuïcions, cosa que li permet tornar-se a arriscar, guanyar una base pròpia de confiança i també, probablement, en el futur això li comportarà més oportunitats d'exposar i d'editar.

PARLEM D'UN DELS TEMES CLAU de la novel·la: l'autisme. L'Alicia Kopf em comenta alguns moments posteriors a la publicació: que va regalar un exemplar de *Germà de gel* al seu germà, que ell ha entès que era un obsessiu, que va mirar-se alguna de les il·lustracions, que va entendre que era una dedicació d'energia en part per ell i que ho valora. Els artistes em diu que acostumen a fer regals i a ajustar comptes amb la vida en forma d'obra, i molt sovint el temps passa i, potser, a la vida en aquell moment li és igual aquesta voluntat d'ajustar comptes, creant així decalcatges. ¿Una obra pot resoldre conflictes? Dificilment, però sí que pot ajudar, per exemple amb *Germà de gel*, a posar un gra de sorra perquè algunes

persones entenguin alguns tipus d'autisme. És a dir, l'art com a motor de consciència, que no deixa de ser un ingredient imprescindible, el primer pas, per a un possible canvi social.

ARA, L'ALICIA KOPF ja té al cap la propera obra, amb una nova pregunta vital, trobant-se en la fase de redacció de la seva propera obra literària. Una pregunta amb moltes arestes, que no li és fàcil resumir. És clar, per això té la necessitat de fer el llibre amb una nova metàfora, amb una altra temàtica que li importa molt i que, de ben segur, serà rellevant per als lectors, perquè quan es tracten grans temes vitals amb talent, el jo narratiu es converteix en una interpel·lació a nosaltres. Certament, quan les coses grinyolen, quan busquem una sortida, quan necessitem veure la llum, la proposta creativa és la millor manera de seguir endavant. Doncs sí, aferrar-se a alguna cosa i no defallir, fer-ho amb totes les forces i treballar, perquè cristal·litzi.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Un casament dins d'un món a part

■ Fa uns dies el telenotícies donava la notícia: el Tito i la Luisa, afectats de paràlisi cerebral, es casen, però no legalment.

En sentir les declaracions del terapeuta de la residència on viuen, no he pogut evitar que s'activés un ressort dins meu: "La parella té una vida sexual molt activa." Però aquest fet no pertany a llur intimitat? Deu ser que la meua condició de discapacitada em fa llegir entre línies. No, senyors! No era això!

La veritable notícia hauria estat que en Tito i la Luisa s'haguessin pogut casar de veritat, com tothom que no ha de viure sota la por de perdre la pensió si s'uneix a un altre pensionista.

La veritable notícia hauria estat que la parella hagués pogut anar a viure en un pis, potser adaptat, però enmig de

la vida real i no pas arraconats en un tros de món creat per "emmagatzemar" els qui tenen dificultats massa evidents.

La veritable notícia bomba hauria estat que en Tito, o la Luisa, haguessin trobat una parella sense cap disminució, perquè es considerés la vàlua de les persones per la bellesa interior. Que això no passi vol dir que encara estem segregant per l'aparència. I amb tot: moltes felicitats, Tito i Luisa.

CRISTINA HARSTER WANGER
Barcelona

Iberia i Air France menystenen el Prat

■ La majoria d'aeroports d'Espanya tenen vols directes d'Iberia i Iberia Express, però Barcelona no, només té el "Puente Aéreo", que cada vegada és menys "puente" i s'omple de viatgers amb vols

intercontinentals per fer escala a Madrid.

El Prat ha quedat en mans de Vueling i Ryanair i companyies de baix cost. Air France ha fet el mateix, i et trobes que ja no vola a Barcelona i qui ho fa és una filial de *low cost*, Joon. I passa que comprant un vol en *business* d'Air France cap a Mèxic, el trajecte fins a París és *low cost*.

Iberia i Air France discriminen el Prat i els viatgers catalans.

JAUME LLOPIS I CASELLAS
Barcelona

Ens ho agrairan

■ No sé si passarà un any o cinquanta, però un dia els espanyols ens agrairan el que estem fent, encara que indirectament, per a ells. Efectivament, el terratrèmol que representa el procés català en la política de l'Estat espanyol no és comparable amb res dels darrers tres quarts de segle.

Aquesta somoguda tan forta ha posat les vergonyes de la monarquia al descobert, ha fet ensenyar la seva veritable cara a la majoria de polítics, ha posat en evidència molts mitjans de comunicació i la seva dependència de segons quins partits i quins capitals, ha posat de manifest les tèrboles relacions entre la política i "la llotja del Bernabéu"... Pel que fa als "intel·lectuals"... deixem-ho córrer; i l'esquerra "caviar"? no se sap pas on para. Els jutges, a més d'interpretacions creatives de lleis i codis, diuen barbaritats –bé, uns quants, i els altres callen– en xats que diuen privats però que paguem tots. Tot això i molt més, si no hagués estat la sotragada catalana, encara estaria sota espesses catifes i gruixudes capes de pols. Ja ho sabeu, companys espanyols, de res, i de debò que us desitjo el millor.

AGUSTÍ VILELLA
Cambrils (Baix Camp)

La frase del dia

“És evident que el govern no ens està acostant a cap República”

Clara Ponsatí, EXCONSELLERA D'EDUCACIÓ

Tribuna

Jordi Cabré. Escriptor

1-0: una obra d'art

Fa pocs dies vaig coincidir per casualitat amb el president Pujol, dins precisament d'una joia arquitectònica modernista, i vam parlar de l'1 d'octubre. “Ah!”, va obrir els ulls, en aquell punt de la interessant conversa: “Allò va ser una obra d'art.” Vaig marxar amb aquesta frase martellejant-me el cap, perquè si alguna cosa bona té aquest home és que mesura molt bé les paraules. Una obra d'art. És exactament això, una combinació de tècnica, de treball, de creativitat i de bellesa. M'ha sortit dir-ho en diverses xerrades sobre el tema, que es pot estar a favor o en contra del procés d'autodeterminació de Catalunya, però que contraris i favorables han d'estar d'acord en una cosa: la tardor passada va posar el país en una explosió de creativitat com les que poques vegades es veuen en un país sencer. I és d'aquesta creativitat i d'aquest enginy que surt la victòria de l'1-0. Bé. Doncs ara, algunes conclusions:

LA POLÍTICA I ELS PARTITS són, massa sovint, l'antítesi de la creativitat. Un dels goigs dels anys que hem viscut ha estat veure com reconeixien les seves mancances i se sumaven als moviments cívics per a arribar allí on les maquinàries administratives, autonòmiques, judicials, policials o partitocràtiques no arriben ni (pel que sembla) arribaran. L'any passat la combinació (més espontània o menys) entre entitats, partits, govern, manifestacions multitudinàries, clandestinitat organitzativa en la compra i trasllat (i ocultació) de les urnes i paperetes, càntics i clavells cap als impotents policies de l'Estat, artistes fent de diputats, cops d'efecte i girs de veritable guionista, vaixells tapant dibuixos animats, bombers enfilats als edificis, estibadors fent la guitza als ocupants, complicitats d'intel·lectuals internacionals, el deliciós “Mambo” de la CUP, censos universals, aplicacions que desapareixien i apareixien, cants i llà-

grimes, van marcar un relat col·lectiu d'una càrrega estimulante insuperable. Teníem raó però teníem molt més: teníem la bellesa, que és (com sap Gaudí) l'avantsala de la veritat. L'últim vídeo d'en Graupera reivindica el sentit lúdic del moviment, i de la política, com a millor mètode per a trencar els nostres propis límits mentals. La Crida, si és realment oberta, també pot anar per aquí. El que ens va succeir el 10 d'octubre (amb aquells llargs segons de silenci amb què vam coincidir ell i jo al Parlament) va ser constatar que les limitacions del moviment no eren a Espanya, sinó dins del nostre cap. De sobte, semblava que ens fèiem por a nosaltres mateixos. I aquí és on perdem regnes, relat, creativitat i autocontrol. S'imposen la llei de l'altre, el marc antic, la mediocri-

“No hem perdut, i no ens quedarem al camp base. Si fa falta gent amb noves idees, que n'hi hagi. Si la política necessita ajuda, posem-nos-hi amb tota l'empatia

tat, la covardia i els homes grisos... que som nosaltres mateixos, compte.

UNA OBRA D'ART. En qualsevol relat com el nostre, i en el moment en què ens trobem, no es tracta tant d'esperar el “momentum” com de construir-lo. L'atmosfera no arriba sinó que es crea (“nosaltres som el vent”). Em consta que això ja se sap, i es treballa, entre partits (vells i nous) que parteixen d'estratègies massa allunyades però que necessiten trobar-se i actuar. Tot el suport, i ajudem en el que calgui amb generositat i defugint els bandolerismes. Però ja fa un any. Ja fa un any, i els símptomes de desconcert són massa flagrants: vam decidir ser tan bons minyons que faríem una revolució suspent la revolució mateixa, i així vam començar a perdre tota la força acumulada. No crec que fos una catxa, perquè teníem unes cartes boníssimes: quan vas *de farol*, és perquè tens una mà molt dolenta però saps dissimular i apostar fort. No és el cas, teníem les cartes guanyadores: perquè érem els creatius, els espontanis, els de la gent i la democràcia, els de la valentia intel·ligent. Érem la gasela fent ziga-zagues davant del lleó, i a punt d'arribar a resguard. La bèstia ens va enxampar quan vam tenir por del precipici. Res que no sigui normal i que no estigui inventat: però passat un any, cal clamorosament un canvi d'actitud.

NO VA PODER SER. Havíem arribat (contra pronòstic) al camp base i simplement, en atacar el cim, ens va sorprendre una allau. Però prou de quedar-se en el dol, i sobretot prou de tenir por o de provar de fer por als companys. No hem perdut, i no ens quedarem al camp base. Si fa falta gent amb noves idees, que n'hi hagi. Si la política necessita ajuda, posem-nos-hi amb tota l'empatia. Una obra d'art demana treball, talent i bellesa, però també estar disposat a trencar esquemes. No els dels altres: els teus.

De set en set

Anna Carreras

El nom fa la cosa

“Estic asfixiada de plàstic groc. Quim Torra no és humà.” Isabel Coixet, directora de cinema subvencionada

fins a les cel·les per parir uns projectes que a mi, personalment, em fan el mateix efecte que un Diazepam, va escopir perles encadenades com qui fa bombolles de sabó. A banda de ser opinions que, més enllà de l'ofensa generalitzada, freguen la inversemblança i la ciència-ficció de sèrie B (els llaços, obvi, no l'han asfixiada perquè la senyora encara garla, i Quim Torra és humà, el meu editor, i ara el nostre president de la Generalitat i no un alien de Plutó), l'estirabot ha de venir d'alguna banda. Arran de la notícia, a les xarxes socials treien el nas mots i sintagmes tan trempats com ara “menopausa”, “histèria”, “afany de protagonisme” i “pudor botiflera”. El que esclafa i asfixia, senyora, és el feixisme, la injustícia, la mentida i la imposició de la postveritat amb embut. La correlació de les dues frases és absurda: el president Torra no penja llaços grocs, ho fa la gent, que denunciem la situació general de manca de llibertat. Sortida d'una mala pel·lícula, Isabel Coixet diu que troba els llaços grocs “infantils”. El seu rebec no ho deu ser, és clar. La suma explosiva de manca de recursos intel·lectuals i de pobresa argumental és de vergonya aliena no només per als qui ens dediquem a la cultura, sinó per a la humanitat no fatxa en general. L'“ambiente catalán irrespirable” de què parla la directora de *La vida secreta de las palabras* és com “un supermercado donde fuera hay mucha niebla y muchos zombies”. Senyora, prou, deixi de delirar i compri's una bossa de Sugus blaus.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Els CDR tornen a tallar les vies del TAV

Els activistes trenquen el cordó policial i aturen la circulació de l'alta velocitat a Girona

"Hem de fer valer la majoria republicana"

Així ho sosté la portaveu nacional d'ERC, Marta Vilalta, en una entrevista

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

1-0: memòria i reiv

MISSATGE El govern es compromet amb el mandat del referèndum i Torra anima la ciutadania a empènyer per fer la República **ACCIÓ** 180.000 persones n'exigeixen el compliment i fan una crida a la desobediència i la llibertat dels presos

Emma Ansola
BARCELONA

El primer aniversari de l'1-O, més enllà de commemorar i recordar la determinació que va mostrar una majoria de ciutadans a decidir el seu futur votant, es va convertir ahir en la reivindicació més exigent del resultat de fa un any a les urnes: la construcció d'una república per a la qual, però, encara no hi ha un full de ruta.

Aquest objectiu era ahir compartit pel govern i per una majoria de ciutadans que es van anar expresant al llarg de tota la jornada a través de les mobilitzacions organitzades per l'ANC, els CDR, Òmnium i moviments d'estudiants. Al matí, amb talls en carreteres, autopistes i a les vies del tren d'alta velocitat, concentracions a la via pública i protestes davant del Banc d'Espanya i la Borsa de Barcelona. A la tarda, amb una manifestació, un cop més multitudinària i festiva fins al Parlament que, a diferència d'altres mobilitzacions semblants, no va tenir presència mediàtica ni va estar protagonitzada per polítics independents. La reivindicació de la República i del dret d'autodeterminació, a més de la protesta per la violència policial amb què l'Estat espanyol va intentar impedir les votacions van ser la banda sonora i visual de la manifestació de la tarda.

En paral·lel a la reivindi-

cació de fer efectiva la República, una petició unànime emergia en tots els actes de la jornada; la llibertat per als presos polítics i exiliats.

L'Estat, a la contra

Els actes commemoratius de l'1-O, però, contrastaven amb el silenci i la prudència del president del govern espanyol, Pedro Sánchez, que van quedar sacejats per unes declaracions sorprenents de la portaveu, Isabel Celaá, que va assegurar que algunes imatges de la violència policial de l'1-O eren "falses", sense que donés més detalls de l'afirmació. "És un dia de trista memòria perquè no hi ha res a celebrar", hi va afegir.

El compromís de Torra, hores abans, de tirar endavant la República i la seva petició als CDR perquè no deixin de "pressionar" el govern va provocar les queixes immediates i contundents dels partits a l'oposició. El PP i Cs les aprofitaven per demanar un cop més l'aplicació de l'article 155 i minar, així, el paper de Sánchez. El ministre José Luis Ábalos va ser l'encarregat de respondre a aquesta exigència assegurant que no hi ha motius per a l'aplicació del 155 i va exigir a aquests partits que, en cas contrari, expliquessin en base a quins supòsits l'aplicarien. Des de Catalunya, responia a la petició de més 155, el president Roger Torrent després de visitar els presos polítics al

El president Torra es dirigeix a un grup d'estudiants durant la manifestació del matí ■ EFE

Les frases

"El govern reitera el seu compromís amb el mandat de l'1-O i el seu suport absolut als represaliats"

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

"Quedar-se en una reivindicació de l'1-O i de les idees del procés té una rellevància relativa"

José Luis Ábalos
MINISTRE I SECRETARI DEL PSOE

centre de Lledoners. "Només entenen de repressió, i així no podran posar mai fi a les idees i la determinació de la ciutadania." El PSC, d'altra banda, es dirigia a Torra per recriminar-

li el seu doble paper; donant suport als CDR sent alhora la màxima autoritat en la direcció dels Mossos d'Esquadra. El paper d'aquest cos policial el dia abans a Barcelona contra

els manifestants que volien impedir la concentració de l'associació de policies Jusapol i de l'extrema dreta també va protagonitzar algunes escenes de la jornada d'ahir en què es va tornar a reclamar la dimissió del conseller Miquel Buch.

Marxa ciutadana

I si al matí la reivindicació agafava aires més polítics amb la reunió de l'executiu a l'ajuntament de Sant Julià de Ramis i una declaració institucional del compromís, gens concret,

amb el mandat de l'1-O, a la tarda la reivindicació prenia un perfil totalment ciutadà amb una manifestació des de la plaça Catalunya fins al Parlament, on es van reclamar un cop més als presidents Quim Torra i Roger Torrent que apliquin els resultats de les urnes de l'1-O, ja convertides en tot un símbol d'apoderament i sobirania de la ciutadania que va treballar per fer realitat la votació arreu de totes les poblacions de Catalunya.

Un dels trets distintius de la manifestació que es

L'APUNT

Un 1-0 de sociòpates

Joan Rueda

Ahir va fer un any que votàvem massivament en el referèndum de l'1-O. Un referèndum, però, que sabíem que no tenia el reconeixement internacional. A més, un referèndum que, des del punt de vista informàtic, havia estat aniquilat per la Guàrdia Civil. Tot i així, el govern del PP va enviar milers de policies a atonyinar-nos per pura venjança. El PP era presoner de les seves paraules: "No

hi haurà referèndum." I com que era evident que n'hi hauria, tocava venjar-se, posar-nos la por al cos a còpia de violència, en una actitud de veritables sociòpates. No s'espantin, que no insulto; només descriu qui té menyspreu pels altres, qui viola el seus drets. Ni al TSJC, van fer cas, ja que l'alt tribunal demanava que es preservés la convivència. No ho oblidarem.

Indicació

va celebrar ahir a la tarda i que, segons la Guàrdia urbana, va congregat unes 180.000 persones, va ser l'absència mediàtica dels polítics, que aquest cop no es van deixar veure ni en la capçalera ni en les primeres línies de la mobilització. Tampoc els líders de les entitats socials, Òmnium Cultural i l'ANC, van intervenir en els parlaments al parc de la Ciutadella davant la cambra catalana, on Torra i Torrent, de manera simbòlica, rebien diverses urnes de l'1-O i llegien els missatges de ciutadans anònims. L'acte, organitzat per la Plataforma 1 d'Octubre, va tenir moments de tensió quan els manifestants feien crides a la desobediència, exigien la dimissió de Buch i el compliment del mandat de l'1-O. "Els nostres vots no són un xec en blanc", avisaven els manifestants, que reclamaven a Torra i Torrent unitat i que deixessin de fer discursos buits de contingut i passessin als fets. La tensió va anar en augment quan a les 9 de la nit, els manifestants van descartar donar per acabada la manifestació amb proclames a ocupar el Parlament. I, entre tanta tensió, també moments emotius; els aplaudiments a Roger Espanyol, l'home que va perdre un ull per les bales de gomes disparades per la Policia Nacional l'1-O.

Tensió fins a última hora del dia

La manifestació va acabar amb protestes davant de la comissaria de la Policia Nacional a Via Laietana, que a quarts de nou del vespre es van distribuir també cap al Parlament. Amb crits de "L'1-O, ni oblit ni perdó" i "Fora les forces d'ocupació", els manifestants van acabar per llançar objectes contra la façana de la prefectura fins que els Mossos, després de tres alertes, van carregar contra els manifestants. Les càrre-

gues policials van propiciar que molts manifestants es dirigissin cap al Parlament, on avui se celebra el debat de política general. A les deu del vespre, les furgonetes dels Mossos d'Esquadra entraven al parc de la Ciutadella i carregaven contra els manifestants que estaven situats a les portes de la cambra legislativa on enganxaven cartolines de color groc en què es podia llegir "República en construcció".

Avui, ple al Parlament

La jornada d'ahir i les posicions polítiques que es van poder escoltar tindran ressò avui a la cambra catalana en el debat de política general que comença a dos quarts de cinc de la tarda amb la intervenció del president Quim Torra. El compromís del govern per la República s'haurà de concretar en les resolucions que s'hauran de portar a aprovació en el ple de dijous al matí. ■

Un dels ferits per la policia espanyola al CAP de Caupton de Lleida, l'1-O ■ ACN

El govern recompta 1.066 atesos per l'1-O i 12 agents ferits

- Un informe recull danys materials en 67 espais públics
- Hi ha 712 alcaldes investigats pel seu suport a la votació

E.B.
BARCELONA

El govern va analitzar ahir quantitativament i cronològica les conseqüències que va tenir el referèndum de fa un any amb un informe tècnic que fa balanç dels efectes de l'1-O: 1.066 ferits durant les càrregues policials (dels quals 991 van ser atesos el mateix 1-O i 75 entre els dies 2 i el 4 d'octubre), 67 espais públics amb danys materials, 712 alcaldes investigats i 66 accions judicials i policials de l'Estat contra la consulta.

En concret, es detallen traumatismes cranioencefàlics, fractures, policonfusions, contusions, ferides, crisis d'angoixa, aritmies i lipotímies derivats de la violència policial. La majoria de víctimes es van registrar a Barcelona ciutat (32%), a la regió sanitària Metropolitana Sud (30%) i a la de Girona (26%), segons l'informe que el CatSalut va emetre el dia 19 d'octubre del 2017. Cinc casos van

La xifra

23

majors de 79 anys van haver de ser atesos per l'1-O, igual que dos nens menors d'11 anys.

ser greus: un infart agut de miocardi, una fractura del maxil·lar amb afectació del globus ocular, dos traumatismes cranioencefàlics i un traumatisme d'espall. Entre el total de persones ateses durant l'1-O, hi va haver dos nens més petits d'11 anys (un per contusió lumbar i un altre per una lipotímia) i 23 persones d'edat superior a 79 anys. Es té constància de 12 agents ferits, dels quals 9 eren agents de la policia espanyola, dos de la Guàrdia Civil i un mossos d'esquadra.

Al marge dels danys personals, es van produir desperfectes en equipaments i dependències públiques en forma de tren-

cament de panys, portes, vidres i persianes, la majoria en centres educatius, però també en un centre d'atenció primària a Sant Andreu de la Barca i en dos equipaments de la direcció general d'Acció Cívica i Comunitària del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, a Tarragona i a Lleida.

El document fa una relació de les actuacions realitzades els dies previs contra la informació i material sobre el referèndum, contra la vulneració del secret de les comunicacions, les investigacions obertes per la fiscalia contra alcaldes, el tancament de webs del referèndum, d'associacions i de partits polítics i les detencions d'alts càrrecs i registres del 20 de setembre ordenats per jutjat número 13 de Barcelona. Així mateix, es tanca amb uns annexos elaborats pel gabinet jurídic de la Generalitat que detallen totes les actuacions en via judicial relacionades amb el referèndum. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern, el delegat a Girona i el president del Parlament, ahir a Sant Julià de Ramis ■ QUIM PUIG

Torra reitera el compromís del govern amb el mandat de l'1-0

■ Celaá no creu que el primer d'octubre hi hagi res a celebrar i coincideix amb Dastis que "moltes" imatges de l'1-0 eren "falses" ■ Puigdemont es desmarca de "la via de l'acció directa" dels CDR

Emili Bella
BARCELONA

Igual que per l'1-0, unes vies de tren van tornar a servir de metàfora per a l'anunci difós ahir pel govern per commemorar el primer aniversari del referèndum, amb una veu en off que deia "Hem votat i tots hem guanyat". El president de la Generalitat, Quim Torra, va reafirmar el compromís de l'executiu amb el mandat sorgit de les urnes el primer d'octubre d'ara fa un any, que va dur a la proclamació de la República, i va reiterar el seu suport a tots els represaliats per haver organitzat o donat suport a aquella votació. En una de-

claració institucional llegida davant de l'ajuntament de Sant Julià de Ramis, flanquejat pel govern en pes i emmarcat per una senyera i una estelada onejant al balcó consistorial, Torra va descriure l'1-0 com un moment en què "la democràcia en estat pur" va derrotar la por, l'amenaça i la violència. "Aquest govern es declara orgullós d'un poble madur que actua democràticament i de manera no violenta per defensar uns drets que no s'haurien de veure qüestionats a l'Europa del segle XXI", va lamentar.

El govern es va reunir a Sant Julià perquè és el municipi on havia de votar Carles Puigdemont l'any

passat i perquè va ser un dels primers escenaris on van aparèixer les forces policials espanyoles per intentar reprimir violentament el referèndum. "Aquest govern reitera el seu compromís amb el mandat democràtic del primer d'octubre i el suport absolut a tots els represaliats per haver defensat el principi democràtic fonamental de l'autodeterminació", va voler subratllar Torra en un moment en què l'independentisme no fa gala de la unitat amb què va arribar al 1-0. El president va descriure la situació com "de gravetat absoluta", amb dos líders socials, Jordi Cuixart i Jordi Sánchez, a

Un exregidor de la CUP, a Drets Civils

El govern va fer ahir una picada d'ullet a la CUP amb el fitxatge d'Adam Majó com a director de l'Oficina de Drets Civils i Polítics. Regidor de la formació anticapitalista a Manresa entre el 2008 i el 2015 i antic membre del secretariat nacional, Majó no milita a la CUP des del novembre de l'any passat. L'executiu va aprovar al juny la creació d'aquesta oficina,

que depèn del Departament de la Vicepresidència.

D'altra banda, el govern també va nomenar ahir Ferran Requejo director de l'Institut d'Estudis de l'Autogovern. El catedràtic de ciència política a la Universitat Pompeu Fabra, que va anar a la llista de Junts per Catalunya per Barcelona, substituirà en el càrrec Carles Viver i Pi-Sunyer, fulminat pel 155.

la presó de manera provisional fa gairebé un any, "una mena de condemna sense judici ni garanties".

Una vegada més, Torra va exigir la posada en lli-

bertat immediata dels presos polítics, el retorn dels exiliats i l'arxivament de la causa general contra l'independentisme. Però el que arribava ahir des de

Madrid no era precisament la cara amable del diàleg, sinó imatges de la vicepresidenta espanyola, Carmen Calvo, somrient amb un tricorni al cap, o les declaracions de la portaveu del govern de Pedro Sánchez, Isabel Celaá, assegurant en una entrevista a la Cadena SER que l'1-0 és "un dia de trista memòria" on no hi ha "res a celebrar" i on es van veure imatges "penoses" que van danyar greument la imatge de l'Estat a l'exterior, malgrat que "moltes eren falses". El mateix que va dir l'exministre d'Afers Estrangers del govern de Mariano Rajoy, Alfonso Dastis, a la BBC, davant l'astorament del periodista.

Sánchez va superar l'infant record de la violència policial esquivant referir-se a la commemoració de l'1-0, centrat en un acte de cooperació hispanofrancesa sobre la lluita contra ETA a La Moncloa al costat del primer ministre francès, Édouard Philippe. Sí que en va parlar el ministre de Foment, José Luis Ábalos, que es va limi-

que el president de Melilla, Juan José Imbroda, es va afegir a l'aquelarre antiindependentista amb l'exigència de més 155.

La cap de l'oposició, Inés Arrimadas, va trobar "intolerable" i "indignant" que el president atíés els CDR. "Que els comandos separatistes tallin carreteres, ocupin edificis públics i paralitzin Catalunya és molt greu", va opinar.

Junqueras, al 'The Times'
Mentrestant, l'exvicepresident Oriol Junqueras i l'exconseller d'Afers Exteriors Raül Romeva van defensar ahir en dues entrevistes als diaris *Le Monde* i *The Times*, que són "presos polítics" i que no es penedeixen del que van fer la tardor de l'any passat per fer possible el referèndum. "Soc innocent,estic aquí perquè soc un pres polític", assegura Romeva al rotatiu britànic. Junqueras es mostra "obert al diàleg amb tots els demòcrates", però avisa que "mai" es podrà tenir una

La frase

“Aquest govern reitera el seu compromís amb el mandat democràtic del primer d'octubre”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

tar a dir que la jornada estava transcorrent de manera "assumible".

La caverna política i mediàtica espanyola i l'oposició a Catalunya trenen foc pels queixals per un discurs de Torra pronunciat a primera hora, abans de la reunió del Consell Executiu, en què va animar els Comitès de Defensa de la República (CDR) a mantenir les reivindicacions: "Pressioneu, i feu bé de pressionar." Agafat a aquest ferro roent, el president del PP, Pablo Casado, va relligar Torra, els CDR, la *kale borroka* i la revolució cubana en un mateix còctel dialèctic, va flirtejar amb la il·legalització de partits independentistes i va aprofitar per tornar a demanar l'aplicació de l'article 155 de manera urgent, immediata, "amb la durada que calgui i amb l'amplitud competencial que es requereixi".

Atiant la confrontació territorial, el president de la Comunitat de Madrid, Ángel Garrido, va arribar a demanar la dimissió de Torra per "haver encoratjat fets delictius", mentre

relació "normal" amb el govern espanyol mentre hi hagi presos polítics i exiliats. "La presó podia ser part de la nostra lluita, i ho sabem", afirma l'exconseller al diari francès.

Des de l'exili belga, Carles Puigdemont es va desmarcar dels que aposten per "exercir la via de l'acció directa" promoguda pels CDR: "No és la meua opció." En una entrevista a RAC1, el 130è president de la Generalitat va assegurar que "mantenir la posició per esperar que hi hagi noves oportunitats no és una mala decisió", en contrast amb qui va ser la seva consellera d'Educació, Clara Ponsatí, exiliada a Escòcia, que va criticar l'excés de "retòrica" del govern i que no veu clar que l'executiu estigui avançant cap a la República. En canvi, el president del Parlament, Roger Torrent, creu que el govern "ha fet passos i en farà més" i que aquests passos seran "evidents". ■

Sant Julià de Ramis va organitzar ahir una jornada reivindicativa i festiva que va incloure les votacions que fa un any no s'hi van poder fer. Moment del parlament del president Quim Torra ■ QUIM PUIG

Sant Julià vindica el mandat del poble

FESTA I REIVINDICACIÓ • Commemoració de l'1-O a Sant Julià de Ramis, on actuen els trabucaires i es recorda a Quim Torra que "el poble mana i el govern obeeix"
PRESSIÓ • El president encoratja els CDR, dels quals diu que "fan bé de pressionar"

Gemma Busquets
SANT JULIÀ DE RAMIS

Sant Julià de Ramis (Gironès) va viure ahir l'1 d'octubre que fa un any la brutalitat policial va impedir.

"Hem recuperat l'1-O amb un acte positiu, mirant el futur", destaca d'un dia amb moltes emocions, l'alcalde, Marc Puigtió, a l'hora de dinar. Una arrossada popular al pavelló va agermanar els veïns que l'1-O havien fet vetlla al col·legi electoral en el qual la Guàrdia Civil va impedir que votés Carles Puigdemont. L'aleshores president ho va fer a la veïna Cornellà del Terri (Pla de l'Estany).

Els actes de commemoració van començar a la mateixa hora en la qual es van viure les primeres càrregues. Les salves d'honor dels trabucaires recordaven la irrupció de la Guàrdia Civil i homenatjaven la gent que va defensar el col·legi. L'arribada de l'urna, la protagonista del dia, a través d'una cadena humana, va ser un moment de gran intensitat per als presents per la càrrega simbòlica: la feina en equip va propiciar l'organització del referèndum. A la fila zero, un record per als polítics presos i exiliats. Els Marrecs de Salt van aixecar un pilar i l'emissió d'*El món*

a RAC1, de Jordi Basté, va atraure també molts vilatans. En la part més institucional, la visita del govern i del president Quim Torra. Els CDR de Sant Julià de Ramis van llegir un manifest en el qual instaven el govern a treballar per fer efectiu el mandat de l'1-O. "Fem del combat antirepressiu la punta de llança per continuar desprestigiant i debilitant el règim del 78; ni un pas enrere amb el xantatge covard que fa l'Estat espanyol amb els nostres ostatsges", van destacar. Davant el president Quim Torra, els membres del CDR van clamar: "El nostre horitzó és la República catalana i no ens conformarem amb menys." Els CDR van fer una crida a la mobilització als carrers per "frenar l'autoritarisme amb la mà dreta i crear la República catalana amb la mà esquerra". En aquest sentit, van reblar-ho amb un: "Més que mai, el poble mana i el govern obeeix", lema que els assistents van fer seu.

El president Quim Torra va animar els CDR a seguir amb les mobilitzacions, que havien marcat el matí a tot el país: "Pressioneu i feu bé de pressionar." Torra va apel·lar "a la consciència dels catalans" per afrontar les possibles sentències que hagin d'arribar pels judicis del

cas de l'1-O contra els líders independentistes. En aquest sentit, va agrair als membres del govern que fa un any van fer possible el referèndum d'autodeterminació, reconeixent així "tots aquells amics i companys que no són a la primera fila i que hi haurien de ser". Sobre la diada històrica de fa un any, Torra va definir-la com "la llavor constituent de la República catalana". L'alcalde de Sant Julià de Ramis, Marc Puigtió, va llegir una carta que Oriol Junqueras li va enviar des de la presó de Lledoners per commemorar l'efemèride. El text de Junqueras reconeix: "El coratge de tants alcaldes i alcaldesses" i "la resposta cívica de la ciutadania"; dos fets que van determinar el "triomf de la democràcia" enmig d'una "repressió brutal". El president del Parlament, Roger Torrent, i exalcalde del municipi veí de Sarrià de Ter, que va "viure de ben a prop" el que passava fa un any a Sant Julià de Ramis, va destacar "el creixement de la dignitat" com a poble.

La festa a Sant Julià de Ramis va continuar a la tarda amb un concert; al llarg de tot el dia, un miler de persones van poder votar en el reobert col·legi electoral de Sant Julià. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La capçalera de la manifestació, amb les urnes a l'Arc de Triomf ■ JOSEP LOSADA

La manifestació fa un toc d'atenció a Torra i a Torrent

■ Els concentrats escridassen el govern i demanen la dimissió del conseller d'Interior per les càrregues dels Mossos ■ La jornada acaba amb càrregues policials al Parlament i la Via Laietana

Rosa M. Bravo
BARCELONA

La manifestació que la Plataforma 1 d'Octubre va organitzar ahir entre la plaça Catalunya i el Parlament va esdevenir una sonora esbrancada al govern, representat pel president, Quim Torra, i al president del Parlament, Roger Torrent, als quals bona part dels concentrats van recriminar les càrregues dels Mossos de dissabte passat i la divisió del sobiranisme que, al seu parer, està dificultant la implementació de la República. Ja durant la marxa s'havia vist alguna pancarta que reclamava la dimissió del conseller d'Interior, Miquel Buch, però va ser al tram final de l'acte quan es va fer més evident el descontentament de bona part dels manifestants.

Un cop desconvocada la manifestació es van viure escenes de tensió a la porta del Parlament, després que els antiavalots carreguessin contra les persones que havien arribat a les portes de l'edifici tot superant les tanques de seguretat. El mateix passava, poc abans, a les portes de la prefectura de la Policia Nacional, a la Via Laietana.

La manifestació va començar a dos quarts de set de la tarda, quan la capçalera va començar a desfilars per carrer Trafalgar mentre bona part dels manifestants la seguien des de la plaça Catalunya. La Guàrdia Urbana va calcular en 180.000 les persones que es van afegir a la crida feta per entitats com ara l'ANC, Òmnium i els CDR, tot i que el protagonisme va ser per a les urnes. La

Les frases del manifest

“La república que jo vull és una república amb igualtat d'oportunitats per a tothom i lliure de feixisme”

“La república no es va fer efectiva per la repressió i l'exili, però també pel desacord de les forces sobiranistes”

“Abandoneu l'autonomisme. Els nostres vots no són un xec en blanc”

Del 13 al 23 de novembre, els policies al jutjat

El titular del jutjat d'instrucció 7 de Barcelona ja ha fixat el calendari de declaracions dels 24 agents de la policia espanyola investigats per les “desproporcionades” actuacions que van fer en centres de votació de l'1-O a la capital catalana. Seran del 13 al 23 de novembre, segons fonts de l'Ajuntament de Barcelona, que està personat com a acusació popular.

En concret, el 13 de novembre hi ha citats a declarar l'inspector en cap i el sotsinspector que van dirigir i aprovar les càrregues policials a l'escola Mediterrània, i el primer, a més, haurà de justificar l'acció a l'escola Pia. També hauran de comparèixer el sotsinspector i dos agents dels cops al centre Pau Claris. L'endemà, el 14 de novembre, hi han d'anar els inspectors

en cap de l'escola Dolors Monserdà; el de la Fedac Horta, i el d'Infant Jesús. El 16 de novembre estan citats a declarar l'inspector en cap i dos agents pels fets de l'escola Àgora. Finalment, els dies 20, 22 i 23 de novembre han de desfilars pel jutjat els caps i els vuit escopeters que van actuar al voltant de l'escola Ramon Llull, on van ferir Roger Español. ■ M. PIULACHS

marxa no anava precedida per la tradicional pancarta amb cares conegudes al capdavant sinó per un conjunt d'urnes portades per membres del CDR sobretot. Eren urnes reals, amb els noms encara dels punts de votació i les dades del recompte enganxades. Les consignes, diverses: “1 d'octubre, ni oblit ni perdó”, “Vam votar i vam guanyar”, “Visca la República”. I entre els assistents, la determinació de defensar el resultat de les urnes.

Un cop a les portes del Parlament, va continuar el protagonisme per a les bases, que es van repartir la lectura del manifest, i el clam contra les institucions ja començava a ser gran. Membres de la ciutadania van recordar els dos milions de vots a favor d'un estat propi per a Catalunya i el desig d'una república lliure de feixisme i amb igualtat d'oportunitats. Però ja des de l'escenari va aparèixer la crítica que començava a ser un clamor entre els manifestants que envoltaven els presidents del govern i del Parlament. “Vam dir que seria un acte de bon rotllo però dissabte vam veure com els Mossos es van enfrontar al poble, i demanem la dimissió del conseller [Miquel Buch]”, es va desmarcar una de les persones que llegien el manifest. També es va fer esment als “desacords entre les forces sobiranistes”. I sí, es va acabar el bon rotllo. Els crits de “Buch dimissió”, “Torra dimissió” i “desobeïrem” es van imposar i l'ambient es començava a escalfar.

L'acte es donava per conclòs cap a les nou però un nombrós grup de manifestants va tirar a terra les tanques que mantenien la multitud allunyada de l'entrada del Parlament i van arribar a les portes de l'edifici. En aquell moment els antiavalots carregaven contra els centenars de concentrats a la Via Laietana i poc després ho feien per desallotjar els que es concentraven sota els porxos que donen accés a la cambra. El president del Parlament, Roger Torrent, va declarar sobre els aldarulls: “Algunes imatges no ens ajuden a créixer, al contrari, ens empetiteixen”, i va fer una crida a una “estratègia conjunta” entre “el carrer i les institucions”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Clam desbordat contra l'oblit

MULTITUD • La manifestació commemorativa de l'1-O a Barcelona sobrepasa el recorregut i col·lapsa la Via Laietana, on es viuen escenes tenses **MALESTAR** • Un any després, l'independentisme dona per trencat l'idil·li que va viure amb els Mossos

F. Espiga
BARCELONA

Un cop més, l'independentisme va exhibir ahir una capacitat de mobilització granítica. Unes 180.000 persones, segons la Guàrdia Urbana, van desfilar a la tarda pel centre de Barcelona en una marxa per evocar el primer aniversari del referèndum i que, *de facto*, va desbordar les seves pròpies logístiques i previsions. Tant és així, que el recorregut acordat, i que preveia arribar al Parlament a través del carrer Trafalgar i el passeig de Sant Joan, va quedar col·lapsat gairebé des del minut zero. Això va provocar que una onada de manifestants haguessin de buscar trajectes alternatius com ara la Via Laietana, on es va formar un tap de dimensions col·lossals. La seu de la prefectu-

ra de la Policia Nacional, blindada amb tanques, va ser objecte de les consignes, i també de les burles, de la concentració espontània que s'hi va formar just al davant. Un any després, molts van voler venjar-se amb actitud sorneguera d'aquelles càrregues tan brutals, cridant a viva veu un *A por ellos* insistent. Això, mentre les furgonetes que custodiaven la zona s'enduien sonores esbrucades coronades amb el crit de "Buch dimissió!". Lluny queden, doncs, les escenes i els gestos d'afecció que l'independentisme dedicava al cos policial no fa pas gaire temps. Un any per ser exactes. El divorci ara és visible, explícit, fins al punt que alguns manifestants qualificaven els Mossos de "forces d'ocupació". Una tibantor ambiental que va anar pujant de to amb el pas de les hores, fins al punt que a la nit ja s'olorava la

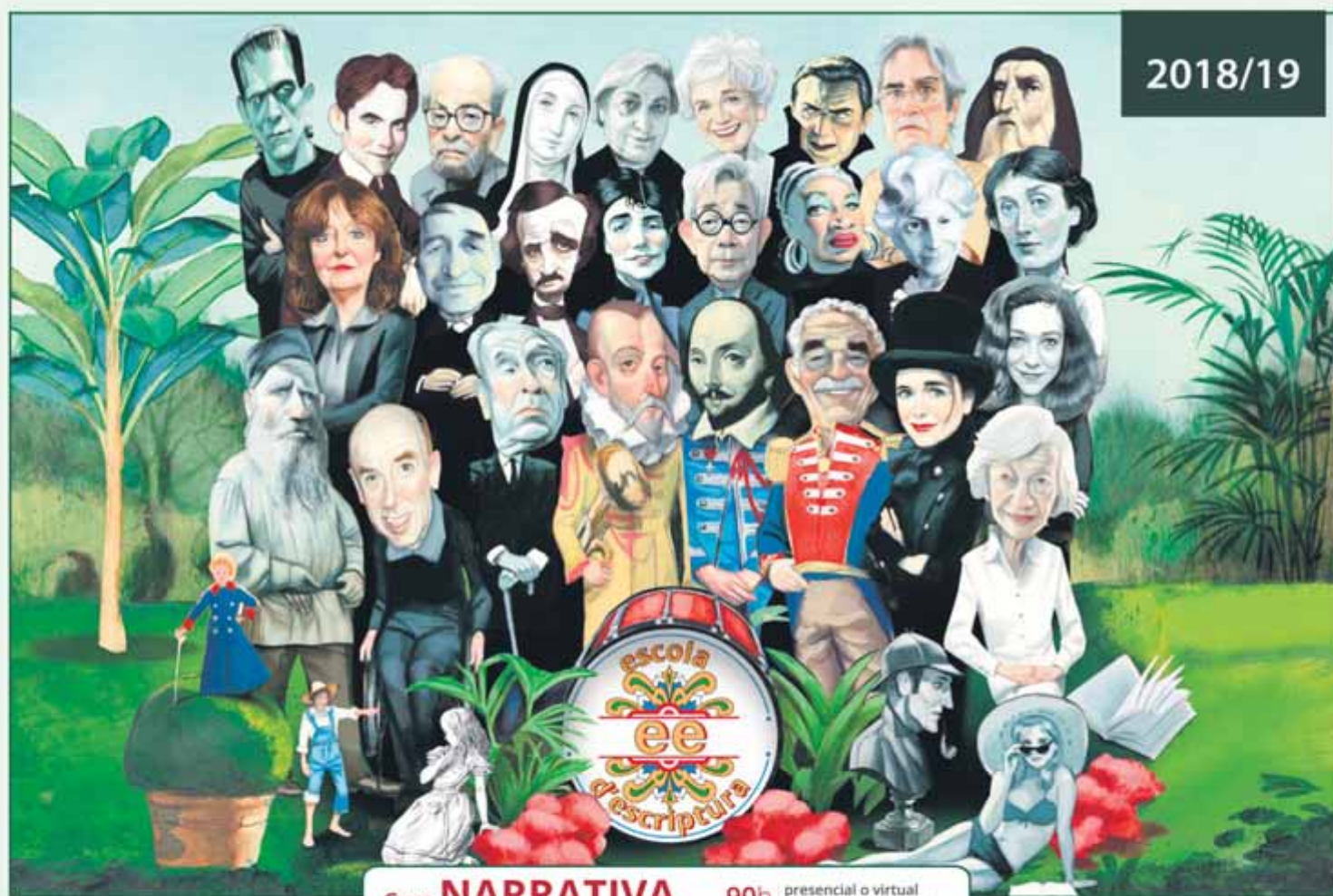

Una columna de manifestants ahir al passeig de Sant Joan ■ J. LOSADA

flaire de les càrregues. Entre les múltiples capçaleres que va tenir l'acte, sobresortien les pancartes que clamaven *Ni oblit ni perdó* i també la llibertat dels presos. El color que

ahir més es portava era el groc. En això alguns hi van saber veure una oportunitat, i al llarg de la plaça Urquinaona i carrers adjacents s'hi van instal·lar diverses paradetes que venien sa-

marretes d'aquesta tonalitat amb l'inscripció "Sant Esteve les Roures". Van fer l'agost. Entre cadascuna de les persones que ahir van sortir a Barcelona, el record i la vivència del referèndum és tan única com personal. Per l'Antonio Gallardo, per exemple, que aquell dia era en una escola a Mira-sol, la imatge més potent d'aquella jornada "és la de la gent de totes les edats i procedències que va arribar a les cinc del matí al centre per defensar-lo". "Emoció i solidaritat" són alguns dels sentiments que em venen al cap quan recordo l'1-O", hi afegeix la Montse Ganuza. No tot, però, són evocacions del passat. Hi ha qui també té clar el missatge en clau de present i, per això, el va voler estampar en una de les moltes pancartes que es podien llegir: "La justícia no és cega, només mira cara al sol." ■

2018/19

ee
escola d'escriptura
ateneu barcelonès

Canuda 6, Barcelona · 93 317 49 08 ·
secretaria@campusdescriptura.com

Curs **NARRATIVA** 90h presencial o virtual en català o en castellà

- Aprendràs les principals tècniques narratives: construcció de personatges, tipus de narradors, creació d'escenes, classes de trames, conflicte narratiu, desencadenant i punts de gir, creació d'expectatives, temps i ritme del relat, descripcions, diàlegs, estils directes i indirectes...
- Trobaràs el teu propi estil literari i començaràs a desenvolupar un projecte de novel·la, de llibre de contes o de llibre de no-ficció.

narrativa.campusdescriptura.com

...i més de 100 cursos.
Inici de les classes: octubre 2018

5-10%
descompte

Informa't dels descomptes i de les possibilitats de finançament trucant a la secretaria de l'Escola.

www.campusdescriptura.com

© Fernando Vicente

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Raül Romeva i Rueda

Exconseller d'Exteriors, empresonat a Lledoners

Carta 5.000

Aquesta és la carta número 5.000 que escric des de la presó. Tanmateix, és impossible respondre personalment a totes les cartes rebudes. M'agradaria que servís per agrair-les totes, i la generositat que suposen, però també per explicar el valor que tenen.

A la presó es permeten visites. Normalment, una el cap de setmana: un locutori, un vidre, quaranta minuts de conversa. A la parella i als fills, se'ls permet el contacte físic, un o dos cops al mes, noranta minuts. No obstant això, per absurd que sembli en l'era de les comunicacions digitals, la via que dona a les persones empresonades una connexió tangible amb la societat de la qual se'ls ha apartat són les cartes que reben. Són les que cada dia tenen el poder de travessar el formigó i d'irrompre en la solitud de la cel·la.

La presó és un lloc de mancances. Les persones empresonades viuen sense la intimitat, els serveis de salut, la llibertat de moviments i l'alimentació saludable que la majoria dels que estan a l'altra banda donen per suposats. Però el pitjor és l'aïllament. Als reclusos se'ls separa de les seves famílies i de les persones

Pintades a l'entrada de la presó de Lledoners, a Sant Joan de Vilatorrada ■ JUANMA RAMOS

que estimen. Ni la causa més lloable immunitza davant l'aflicció d'aquesta separació, perquè la nostra humanitat sorgeix de les relacions, de l'afecte, de la proximitat. La capacitat de separar algú de les persones que estima és l'expressió més clara del poder d'un estat.

A Espanya la frivolitat amb què s'acostuma a decretar i a mantenir la presó preventiva incondicio-

nal, és a dir, sense la possibilitat d'eludir-la abans del judici amb altres mesures cautelars alternatives, incideix en aquestes situacions de vulnerabilitat i les agreuja encara més.

Fer-ne un ús extensiu no serveix per evitar que els delinqüents perillosos segueixin lliures, sinó que propicia condicions de congestió i de risc a les presons, eleva els costos de la gestió

penitenciària, té més impacte en les persones amb menys recursos per la dificultat d'accedir a una defensa adequada o a pagar una fiança, i genera un incentiu per allargar els processos i també per dictar sentències condemnatòries que justifiquin els llargs períodes de reclusió preventiva.

Socialment i institucionalment, cal concebre la presó preventiva com una mesura extrema, excep-

cional, d'últim recurs. Perquè allà on impera l'estat de dret, no s'avancen les penes, ni se sanciona abans de condemnar, i allà on impera la democràcia, per norma general, els judicis s'afronten des de la llibertat. No podem assumir una realitat en què la presó preventiva sigui utilitzada com una forma de justícia sumària.

La política penitenciària s'ha d'entendre com una política social. Només des de la lògica de la reinserció i de la superació de les causes que porten gran part dels reclusos a la presó és admissible la privació de llibertat.

A nosaltres ens ha tocat conèixer en primera persona la vida penitenciària. Però, no obstant això, som molt afortunats. Ho som perquè, malgrat la desproporció que patim, us sentim a prop i el vostre afecte ens encoratja. Gràcies per ser-hi i gràcies per fer-nos-ho saber. En cada sobre hi ha un bocí de la bondat, de la fermesa i de les esperances que compartim, que carta a carta continuen creixent i desborden els murs del nostre confinament. Perquè, malgrat tot, algunes coses senzillament no es poden empresonar.

Però, arreu de l'Estat i del món, milions de persones pateixen en la invisibilitat situacions d'injustícia social que van més enllà de la naturalesa o de les causes de la seva reclusió. Per això aquesta carta alhora és per a totes elles, que ben segur que esperen també, soles a la seva cel·la, el correu del dia.

Crida de Sánchez, Turull, Rull i Forn a "perseverar"

■ Reclamen que es mantingui la confiança de l'1-O entre ciutadania i institucions

Redacció
BARCELONA

En la commemoració del primer aniversari del referèndum de l'1-O, Jordi Sánchez, Jordi Turull, Jordi Rull i Joaquim Forn, tots ells empresonats a Lledoners, van fer una crida a la "unitat" i a mantenir "la confiança generada l'1 d'octubre entre les institucions catalanes i la ciutadania, que van defensar plegats la democràcia i la llibertat".

El seu missatge el va transmetre el portaveu parlamentari de JxCat, Albert Batet, segons recollia l'agència l'ACN. Batet i altres diputats del grup parlamentari es van reunir al matí amb els polítics, empresonats a Lledoners, i van fer l'aturada programada a les 12 del migdia davant del centre penitenciari de Sant Joan de Vilatorrada.

Els presos polítics, segons relatava el portaveu parlamentari de JxCat, "només tenen paraules d'agraïment" per a totes les persones que "unitàriament van exercir el seu dret de vot el dia 1 d'octubre". "Aquest és el camí, el

que va marcar la gent l'1 d'octubre", va assegurar Batet, que va posar èmfasi en la necessitat de "perseverar" i mantenir la confiança que es va generar ara fa un any entre les institucions catalanes i la ciutadania.

Batet va voler remarcar, a més, que Sánchez, Rull, Turull i Forn estan "forts, tenen molts ànims i envien ànims també al conjunt de la ciutadania en un dia com el d'avui".

Puigdemont

Després de la visita a Lledoners, en unes declaracions als mitjans, el portaveu parlamentari de Junts per Catalunya va remar-

Diputats de Junts per Catalunya van visitar ahir Sánchez, Rull, Turull i Forn a la presó ■ ACN

car que tant presos polítics com la mateixa formació política comparteixen el missatge del president de la Generalitat a l'exili,

Carles Puigdemont, que, malgrat que "el camí no serà fàcil", afirma que "cal continuar avançant cap a la República". "El compro-

mís és acabar-ho i aquest compromís també ens el fem nostre com a Junts per Catalunya", garantia Batet. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Units contra la violència

TRANSVERSAL • El minut de silenci al CAP Guinardó recordant la repressió de l'1-O aplega la condemna d'entitats socials, veïnals, sindicats i polítics **CENSURA** • La Fede.cat, convocant de l'acte, també condemna l'actuació dels Mossos de dissabte

Jordi Alemany
BARCELONA

Polítics a segona fila i representants d'entitats socials, veïnals, culturals, institucions i sindicats al davant de la pancarta en què es podia llegir *Per la convivència, la democràcia i la llibertat. No a la repressió. La violència viscuda l'1-O de l'any passat va deixar els protagonistes i les estratègies polítiques a banda ahir a la una del migdia just al davant del CAP Guinardó de Barcelona, on precisament es va viure una de les actuacions més contundents de les forces de l'Estat espanyol durant el referèndum. La Fede.cat, que representa 116 organitzacions de justícia social i amb el seu president, Luca Gervasoni, també darrere de la pancarta, era qui convocava l'acte, que va consistir en un minut de silenci per mostrar el compromís de la societat civil en la defensa dels drets civils i polítics, exigir la llibertat dels presos polítics i condemnar la repressió viscuda fa un any. I per mostrar aquesta unitat de pensament i acció, la voluntat dels organitzadors era que no hi hagués cap tipus de parlaments.*

L'entitat penjava ahir al web que van participar al dispositiu #Som-Defensores, que va desplegar 70 ob-

Membres de les entitats agafant la pancarta contra la repressió i a favor de la democràcia a la primera fila, amb els polítics al seu darrere ■ JOSEP LOSADA

servadores de vulneracions de drets humans, 60 advocades, 30 psicòlogues i un nucli de coordinació de 20 persones a Barcelona i que van documentar en un informe vulneracions de drets humans, com ara agressions sexuals, cops de puny, empentes, cops de porra al cap i pilotes de goma en 90 centres. Però també denunciava i condemnava la violència policial "dels fets ocorreguts el dissabte passat 29 de setembre "en la manifestació protagonitzats pels Mossos, en què van docu-

mentar quatre cops de porra al cap i 25 persones ferides.

A l'acte d'ahir no van faltar el president de la Generalitat, Quim Torra; el vicepresident del govern, Pere Aragonès; el president del Parlament, Roger Torrent; l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, i el tinent d'alcalde Jaume Asens, a més de regidors de Barcelona i altres polítics com ara Ernest Maragall, Marta Vilalta, Jèssica Albiach, Xavier Trias, Joan Mena, l'exdiputat de la CUP David Fernández i Meritxell Bonet,

companya de Jordi Cuixart. En representació de la societat civil hi van assistir els vicepresidents d'Òmnium, Marcel Mauri, i de l'ANC, Pep Cruanyes; els secretaris generals de la UGT, Camil Ros, i de CC.OO, Javier Pacheco; a més de representants de l'Associació Catalana de Municipis (ACM), d'En Pau de Pau, SOS Racisme, la Confave i el Consell Nacional de la Joventut, entre d'altres. Tots es van unir als càntics espontanis de desenes de persones al crit de "Llibertat presos polítics" i ja no tant a d'altres proclames com ara: "1 d'octubre, ni oblit ni perdó", "Ni un pas enrere" o d'altres que els reclamaven més contundència en la línia d'una de les frases escrites al mur de l'edifici: *¿La República, pa cuándo?*. Una façana on també s'exposaven fotografies del referèndum i les càrregues, dibuixos, llaços grocs i flors.

Mentre Torra saludava i es feia fotografies amb els assistents, Colau atenia els mitjans i demanava que la repressió "no quedi impune" i "l'aclariment de les responsabilitats polítiques i judicials". Aragonès, per la seva banda, va defensar les mobilitzacions cíviques, pacífiques i democràtiques, tot assegurant que els CDR "tindran el nostre respecte" sempre que ho facin d'aquesta manera. ■

L'ANC reclama que es passi "de la retòrica als fets"

■ Òmnium equipara el PSOE amb el PP per haver vinculat l'1-O amb les 'fake news'

Xavi Aguilar
BARCELONA

L'ANC insta el govern català a passar "de la retòrica, de les paraules, als fets" i creu que avui mateix té una bona oportunitat per fer-ho al Parlament amb la "resolució per no acatar la suspensió temporal dels diputats que estan a la presó o a l'exili". Així ho va exposar ahir, coincidint amb el primer aniversari de l'1-O, la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie,

que va exigir a l'executiu i al Parlament que "no esperi les sentències de l'1-O" com si aquestes fossin "la clau que obre tots els panys" i que "comenci a definir una estratègia i unes accions concretes per fer efectiva la República".

"L'1-O no el commemorem, perquè no és una batalla perduda, és una batalla guanyada de la qual emana un mandat molt clar, que és fer efectiva la República", va insistir Paluzie, que fa una crida a "reivindicar, amb més vigència que mai, aquest mandat" mitjançant mobilitzacions populars.

A més, la presidenta de

l'ANC reclama al govern "format per una majoria independentista" que no autoritzi manifestacions com la de dissabte, ja que "la policia no es pot manifestar per motius polítics i amb una voluntat provocadora i d'humiliació".

Per la seva banda, Òmnium Cultural també va recordar ahir els presos polítics amb una aturada al migdia. El vicepresident de l'entitat, Marcel Mauri, va carregar contra la portaveu del govern espanyol, Isabel Celaá, per haver assegurat en una entrevista a la Cadena SER que "moltes" de les imatges de l'1-O eren "falses". "Es una vergonya i és inadmissible

Els treballa dors d'Òmnium Cultural durant l'aturada d'ahir al matí ■ JOSEP LOSADA

que el govern del PSOE es comporti de la mateixa forma que ho va fer l'executiu del PP, que hi segueixi havent presos polítics, gent a l'exili i més de 1.000 persones represaliades, i que tinguin la barra de dir que algunes imatges

de l'1-O són *fake news*. Si aquesta és l'aposta pel diàleg del govern del PSOE, no podem dir que ens en sentim gens satisfets, sinó al contrari", va manifestar Mauri. El directiu d'Òmnium també considera que "no és moment de mirar

amb nostàlgia cap enrere, sinó de recordar i reivindicar la força col·lectiva" i avisa que la seva entitat no deixarà de defensar les llibertats i el dret d'autodeterminació. "Ho vam fer ara fa un any i ho farem tant com calgui." ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

MALEÏDA HEMEROTECA AVUI FA UN ANY 2 d'octubre del 2017

EMILI GISPERT

**CARLES
PUIGDEMONT**
PRESIDENT DE LA
GENERALITAT

“El moment aconsella una mediació, que ha de ser internacional perquè sigui eficaç”

“S’ha de posar fi a la violència policial i a la restricció de llibertats”

“Com a ciutadà europeu, em sento decebut de la UE perquè sempre havia pensat que si això passava a casa meva, que és Europa, la UE em protegiria i no ho ha fet”

“Buscarem una resposta conjunta dins el marc de respecte a la llei”

MARIANO RAJOY
PRESIDENT DEL GOVERN
ESPANYOL

“L’única manera d’aturar Puigdemont passa per aplicar l’article 155 i votar de veritat”

ALBERT RIVERA
PRESIDENT DE CIUTADANS

“Rajoy ha de restablir el contacte amb el president de la Generalitat”

PEDRO SÁNCHEZ
SECRETARI GENERAL DEL
PSOE

“Cal trobar vies per evitar una major escalada de tensió i l’ús de la força”

DONALD TUSK
PRESIDENT DEL CONSELL
EUROPEU

La indignació popular omple les places de Catalunya

Centenars de milers de persones surten espontàniament al carrer per protestar per la brutalitat policial exercida contra la població el dia abans durant les votacions. Es produeixen concentracions al llarg de tot el dia a multitud de pobles i ciutats del país, amb una participació multitudinària a les capitals de comarca. A la de la plaça de Sant Jaume, a la imatge, hi ha el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, i l'alcalde de Barcelona, Ada Colau. ■ ORIOL DURAN

Solidaritat amb Aiguaviva

Una gentada col·lapsa al vespre Aiguaviva, municipi de 800 habitants del Gironès, com a mostra de solidaritat per la brutal càrrega policial patida el dia abans, amb gasos lacrimògens inclosos, que va provocar nombrosos ferits. ■ MIQUEL RIERA

Guàrdies civils marxen de Calella

Els agents de la Guàrdia Civil allotjats en un hotel de Calella (Maresme) carreguen les maletes en una furgoneta i marxen després que el propietari els informi que tanca. L'alcalde, Montserrat Candini, acabava de dir que no volia que els hotels es convertissin en casernes. ■ JOAQUIM PUJOLAR

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Manifestants ocupant les vies del tren de l'alta velocitat de Girona. A la dreta, desallotjant l'estació, i, a baix, un home trepitjant la bandera espanyola, que es va despenjar ■ Ò. PINILLA

Els CDR tornen a tallar les vies del TAV a Girona

- Centenars de persones trenquen el cordó policial i aturen la circulació de l'alta velocitat
- Un grup de manifestants irromp a la seu de la Generalitat i en despenja la bandera espanyola

Òscar Pinilla
GIRONA

Matí molt mogut a la ciutat de Girona a càrrec dels comitès de defensa de la República (CDR). Per una banda, ja de bon matí, van aturar la circulació de trens d'alta velocitat. Per l'altra, van ocupar l'edifici del govern de la Generalitat de Catalunya i en van despenjar la bandera espanyola per substituir-la per l'estelada.

La convocatòria dels CDR de les comarques gironines citava els activistes a les sis del matí a la plaça de l'U d'Octubre de Girona. Era per fer un acte unitari dels CDR de la demarcació, que ja de matinada havien quedat en altres punts del mapa per anar fins a la capital. Calia

ser puntuals, portar àpats i aigua, roba còmoda i seguir les indicacions del Telegram CDR. A més, en les instruccions s'indicaven que "tenien transport per a totes". No hi havia cap pista més. Fins a la plaça s'hi van acostar centenars de persones per començar "L'1-O al carrer per afectar l'economia." Passats pocs minuts de les sis, els concentrats es van començar a moure i el seguici va deambular pel centre de la ciutat fins que, travessant el carrer Barcelona i l'avinguda Jaume I, la intenció era ben clara: dirigir-se cap a l'estació de tren. No va ser la convencional, sinó la de l'alta velocitat, tal com van fer fa quasi un any. Els manifestants van accedir a les andanes tren-

La 'rojigualda', pel terra i trepitjada

Després de la "demostració de força amb l'Estat", els manifestants van continuar en comitiva fins a l'edifici de la Generalitat, a l'antic hospital Santa Caterina. "Anem a demostrar al nostre govern que som el poble i que nosaltres tenim el poder", explicaven a través del Telegram. La protesta no es va aturar a les portes de l'edifici, sinó que va

cant una porta. Tot plegat enmig de la presència i la mirada desesperada dels efectius dels Mossos d'Esquadra desplegats al lloc i dels membres de la seguretat de l'estació, que els van intentar impedir el pas. No va ser possible. Els activistes van accedir

anar més enllà. Els allí aplegats van començar a reclamar que es retirés la bandera espanyola de l'edifici, però ningú els va fer cas. És per això que van tirar pel dret i desenes d'activistes van arribar a accedir a les instal·lacions a la força, amb alguna empenya, però sense trencar res. L'objectiu, treure la bandera espanyola del pal. Després de

forcejar amb el dispositiu de seguretat privada de l'edifici, els activistes van arribar a pujar les escales i a la planta on s'hissen les banderes. Van treure l'espanyola i la van substituir per l'estelada. A més, hi van deixar la negra, la de la resistència. La rojigualda va acabar llançada al buit des d'un quart pis i trepitjada un cop al terra.

a les vies passats dos quarts de set del matí, i ho feien just en el moment que entrava un comboi que venia de Figueres-Vilafant i que anava en direcció a Barcelona. El tren no va acabar d'arribar i va haver de fer marxa enrere per allà on ha-

via vingut. Asseguts a les andanes, i alguns altres a les mateixes vies del tren, els manifestants van cridar consignes a favor de la independència, contra la policia i de reivindicació: "Jo també vaig ocupar les vies." Els cànctics es van complementar amb el

La xifra

400

persones es van arribar a concentrar a les vies del tren de l'alta velocitat a la ciutat de Girona.

3

hores va estar sense servei el TAV després de la irrupció dels manifestants als túnels de l'estació.

cant d'*Els segadors* i crits de "Premsa manipuladora", quan alguna televisió espanyola connectava en directe.

Sense presència policial

Els activistes s'hi van estar fins a les nou del matí. En van marxar voluntàriament i sense que la policia hi hagués d'intervenir a la força. Mitja hora més tard, la circulació de trens es va tornar a activar amb normalitat. Els combois afectats van ser substituïts pel tren convencional des de les estacions de Figueres i Barcelona. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Demostració de força dels CDR en punts estratègics

■ Els activistes per la República protagonitzen accions similars a les que van portar a l'acusació de terrorisme contra dues persones ■ Tallen vies de tren i autopistes i aixequen barreres de peatge

Un grup de CDR i una muntanya de pneumàtics vells impediè ahir al matí el trànsit per l'autopista AP-7 al seu pas per Vandellòs ■ JAUME SELLART / EFE

Redacció
BARCELONA

Sis mesos després de l'acció judicial contra dos integrants de CDR del Baix Llobregat, Tamara Carrasco i Adrià Carrasco, en què se'ls acusava del delicte de terrorisme, els Comitès de Defensa de la República van tornar a protagonitzar ahir accions contundents contra diverses infraestructures, amb protestes equiparables a les que van impulsar aque-

lla acusació. Talls del trànsit ferroviari, talls a les autopistes i carreteres i aixecament de peatges van ser les accions que van destacar en la jornada de protesta d'ahir, que va tenir en l'ocupació de les vies de l'estació del TAV de Girona l'exponent més rellevant.

Des del cop policial contra els CDR, posterior a les accions de protesta que van sobrevenir a la detenció de Carles Puigdemont a Alemanya, la tasca d'aquests activistes parti-

daris de la República no havia disminuït, però sí que havia variat d'intensitat. En aquest sentit, actes per reclamar la llibertat dels presos polítics o per enganxar llaços grocs i altres convocatòries similars, amb un component més festiu, han centrat l'activitat fonamental dels últims mesos, fins que ahir es van recuperar els mètodes d'un activisme més desacomplexat i combatiu, que va tenir un primer avís en la manifesta-

Circulació complicada a Barcelona

El trànsit a la ciutat de Barcelona no va ser objecte ahir de talls estratègics, però sí que va patir les conseqüències d'un matí de mobilitzacions al centre de la capital. Les accions dels CDR a la ciutat es van centrar en les protestes davant d'institucions de pes econòmic, com el Banc d'Espanya, a la plaça de Catalunya; Foment del Treball, a la Via Laietana; la seu central de la

Borsa, al passeig de Gràcia, i les dues torres centrals de La Caixa, a l'avinguda Diagonal. Fruit del moviment d'aquests grups de manifestants, el trànsit va registrar afectacions puntuals. De la mateixa manera, les manifestacions del matí i de la tarda van fer tancar al trànsit els principals carrers del centre, amb la consegüent sobrecàrrega per a la trama de carrers més propera.

ció de dissabte a Barcelona. L'evident afany desmobilitzador que hi havia rere l'acusació de terrorisme també s'havia notat en el grau de participació de les assemblees dels CDR.

Les accions d'ahir van arrencar a primera hora del matí, com ara el tall de l'autopista AP-7 a les Terres de l'Ebre, al seu pas per Vandellòs i per l'Hospitalet de l'Infant. L'ocupació de la calçada, amb una barrera de pneumàtics vells, va comportar moments de tensió amb els camioners que s'hi veien atrapats, però la situació no va anar a més. La protesta es va allargar fins al migdia i es va dissoldre per si mateixa.

Les autopistes també van ser objecte de les ac-

La xifra

4

hores es va mantenir tallat l'accés de camions al Centre Integral de Mercaderies del Vallès per l'acció dels CDR.

cions d'ahir en els peatges de Martorell, Vilassar de Mar i el Vendrell, on es van aixecar les barreres perquè els cotxes hi circulesin de franc. També hi va haver talls a l'A-2, entre Sant Andreu de la Barca i Sant Vicenç dels Horts, i a l'autovia LL-11, a Lleida.

Amb la idea de col·lapsar un punt d'interès econòmic del país, desenes de membres de CDR del Bages i el Vallès van impedir durant quatre hores l'entrada i sortida de camions al Centre Integral de Mercaderies a Santa Perpètua de Mogoda. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs
Periodista

Madrid recupera l'interès informatiu per Catalunya

El focus informatiu ha tornat a Catalunya. En els últims dies s'havia situat a Madrid arran dels màsters inexistents, els doctorats inacabats i les destitucions de ministres. Una intensa pressió al govern espanyol actual amb el suport del PP i Ciutadans, que volen fer fora Sánchez abans d'hora.

L'objectiu és fer-lo fora abans

que ho puguin fer tots els que li van donar suport per enderrocar Mariano Rajoy. Pedro Sánchez resisteix l'andanada amb prou valentia, tot i els maldecaps, i més endavant en tindrà encara més quan s'acabi l'any i vegi que no té prou suport per aprovar el pressupost perquè només disposa de vuitanta-quatre diputats; un fet que podria obligar-lo a avançar

les eleccions generals, que en cap cas serien abans de les municipals i les europees del maig vinent.

Els aniversaris dels fets d'octubre de l'any passat a Catalunya han fet que hagi pujat la tensió. En aquest sentit, l'actual govern espanyol ha estat més prudent que l'anterior, el qual en moments determinats va posar lle-

nya al foc, tal com estan reconeixent amb perspectiva alguns actors, com ara el director general del CNI, Félix Sanz Roldán, que ha reconegut que si es volia aturar el referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre "es podia haver fet millor". L'altra cara de la moneda és l'exministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido, que a hores d'ara encara creu que l'actuació

de la policia va ser impecable i que l'única cosa que li sap greu és no haver trobat les urnes, tot ignorant que a Catalunya els caçadors de bolets mai revelen el lloc exacte on surten. "Ni les urnes ni els bolets es diuen mai on són"... li va dir un boletaire a un agent de la Policia Nacional.

És possible que l'interès informatiu torni els pròxims dies a Madrid. Hi ha molt de soroll i Sánchez provoca, tot i que s'espera que no provoqui amb l'anomenat afer català.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pintada dels estudiants al davant de la Policia Nacional, a Via Laietana ■ JUANMA RAMOS

Milers d'estudiants en defensa de l'1-0

ESCALADA • La marxa entre plaça Universitat i plaça Sant Jaume viu moments de tensió davant de la Policia Nacional, a Via Laietana **DESIGUAL** • Seguiment desigual a les facultats de la vaga convocada per Universitats per la República

Virtudes Pérez
BARCELONA

Milers d'estudiants –13.000 a Barcelona, segons la Guàrdia Urbana, i 50.000 a tot Catalunya, segons la plataforma Universitats per la República– es van manifestar ahir per deixar ben clar que no estan disposats ni a oblidar ni a perdonar el que va passar l'1 d'octubre de l'any passat. “Som la punta de llança i continuarem mobilitzant-nos fins que aconseguim el nostre objectiu, que és la República”, van assegurar quan van arribar a la plaça de Sant Jaume i van vaticinar que es prepara “una tardor calenta”. “Som invencibles”, van cridar els joves, que havien sortit a dos quarts d'una de la plaça Universitat, on s'havien reunit amb uns 300 més que havien començat la protesta al Palau Reial a dos quarts d'onze del matí.

La manifestació va baixar pel carrer Pelai i va continuar des de la plaça Catalunya per Vila Laietana. Els joves enarboraven tot tipus de banderes –no només estelades, també vermelles de la Unió Soviètica, republicanes i un bon grapat de la Joventut Nacionalista de Catalunya i de la Joventut Republicana–,

però també urnes, alguns instruments musicals, megàfons i esprais per pintar llaços grocs arreu. “Li diuen democràcia i no ho és”, “Més educadors i menys repressió”, “Els Mossos també són forces d'ocupació” i “Els carrers seran sempre nostres”, la més repetida. Els manifestants van transitar sense provocar cap incident. I només va haver-hi un moment de tensió quan la marxa va passar davant de la pre-

Les escoles van tenir un seguiment desigual. La incidència més gran va ser a Lleida, amb un 82,12%

fectura de la Policia Nacional a Via Laietana. Es va aturar uns minuts i un grup de joves, armats amb corrons va escriure amb pintura blanca al terra *1-0, ni oblit ni perdó*.

En arribar a la plaça de Sant Jaume van corejar *Els segadors*, alçant les mans, i van cridar “Visca la Terra Lliure”. Poc després van reclamar: “Fora, fora, fora la bandera espanyola”, que va continuar onejant al balcó de l'ajuntament de Barcelona.

Abans de desconvocar la protesta, van llegir un comunicat contra

la repressió i a favor d'una mobilització constant al carrer. Amb música de festa, grups d'estudiants van seure en rotllanes per fer un entrepà i així els va trobar el president Quim Torra, que es va acostar a Sant Jaume per dir-los que compta amb ells per “construir la República”. Els joves van cridar *President!*, però també van demanar la dimissió del responsable dels Mossos, Miquel Buch, per les càrregues de divendres passat.

També van haver-hi manifestacions a Girona, Tarragona i Lleida. La secretaria d'Universitats i Recerca va informar que el seguiment de la vaga havia estat desigual, amb major incidència en algunes facultats.

Pel que fa a les escoles, el Departament d'Ensenyament va informar que el seguiment a Barcelona havia estat d'un 20,93%; al Baix Llobregat, d'un 54,33%; a Barcelona Comarques, d'un 37,64%, i a la Catalunya Central, d'un 38,13%. El major seguiment va ser a les Terres de l'Ebre, amb un 82,12%, seguit de Lleida, amb un 60,20%. A Girona el seguiment va ser d'un 23,95%; al Maresme i el Vallès Occidental, d'un 31,98%; a Tarragona, d'un 31,76%, i a les escoles del Vallès Occidental, d'un 54,81%. ■

Poc seguiment de l'aturada als centres de treball

■ Concentracions davant les portes de la feina per reclamar la llibertat de presos i el retorn dels exiliats

Els treballadors de la conselleria de Territori es van solidaritzar ahir amb els presos polítics i els exiliats ■ ACN

Redacció
BARCELONA

Convocades per les entitats independentistes, centenars de persones van aturar ahir la jornada laboral, durant un minut i al punt del migdia, en el marc de la commemoració del primer aniversari del referèndum. La crida va tenir un seguiment escàs i força desigual en el conjunt del país, i va ser seguida sobretot a l'administració de la Generalitat, ajuntaments i, en alguns casos, el petit comerç. En algunes de les concentracions es van mostrar les papernetes de l'1 d'octubre impreses, i també s'hi van poder veure pancartes de “Llibertat presos polítics” i llaços grocs.

A tall d'exemple, els treballadors del Departament de Territori i Sostenibilitat es van concentrar al carrer Numància de Barcelona. Cada cop que el semàfor es posava vermell, desenes de treballadors mostraven una pancarta que deia “Us volem a casa”, a més de paraigües grocs, paperetes de votació de l'1-0 i fotografies de l'empresonat Josep Rull, que va ser conseller de Territori fins que va ser cessat pel 155. De fet, diversos empleats d'aquesta conselleria ja fa onze mesos que es concentren tots els dilluns i tots els divendres per reivindicar l'alliberament dels presos. També es van sumar a la convocatòria els treballadors i sindicalistes de la Unió de Pagesos i els d'Òmnium, per continuar reclamant la llibertat dels presos. ■

Bloquejos al CIM Vallès i a la CLH

Des de quarts de deu del matí, unes 300 persones convocades pels CDR van tallar ahir els accessos al centre internacional de mercaderies del Vallès. Els manifestants, arribats de Sabadell, Terrassa, Manresa i Berga, van bloquejar el moviment dels camions al centre logístic, mitjançant la col·locació de pneumàtics. Durant la protesta es van viu-

re moments de tensió amb transportistes i va ser necessària la intervenció dels Mossos per calmar els ànims. Després de quatre hores de protesta, els manifestants van marxar. D'altra banda, un centenar de persones dels CDR de Lleida van impedir la sortida de camions del centre d'hidrocarburs CLH com a mostra de “resistència”.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Avalen la majoria simple per a la suspensió dels diputats

■ El secretari general del Parlament exposarà a la mesa que no cal la majoria absoluta per aprovar designar algú del grup que voti pels processats ■ Torra obre a la tarda el debat de política general

Redacció
BARCELONA

El secretari general del Parlament, Xavier Muro, va traslladar ahir als coordinadors dels grups que la votació d'avui al ple convocat a les dotze del migdia perquè voti sobre la suspensió dels sis diputats processats per rebel·lió pel jutge Pablo Llarena i la designació de companys per tal que exerceixin els seus vots, requerirà la majoria simple de l'hemicicle per aprovar-se, segons van avançar ahir fonts parlamentàries a l'ACN. Amb això, no caldria la majoria absoluta, tal com va defensar divendres passat el lletrat major, Joan Ridaó, en la comissió de l'Estatut del Diputat que va aprovar el preceptiu dictamen previ.

Després que ja s'hagi pactat el vot afirmatiu de Catalunya en Comú Podem, JxCat i ERC s'asseguren així que tira endavant la substitució *de facto* dels processats, tot i que

El president Roger Torrent i el lletrat major del Parlament, Joan Ridaó, divendres en la comissió de l'Estatut dels Diputats ■ EFE

la CUP no ha fet oficial que votarà. De fet, els anticapitalistes van ser els únics divendres que van presentar esmenes al dictamen, per reclamar precisament que es retirés aquest segon punt, petició que va ser rebutjada. El fet que Carles Puigdemont, Jordi Sánchez, Jordi Turull, Jo-

sep Rull, Oriol Junqueras i Raül Romeva ja no puguin votar avui –alguns asseguren que per incompatibilitat; altres, que perquè ja estan suspesos– i tampoc ho pugui fer Toni Comín, que no té el vot delegat des que no té cap compte pendent amb la justícia belga, fa que els 66 escons d'ERC

i JxCat baixin a 59, i ni tan sols sumant-hi els vuit dels comuns arribin als 68 de la majoria absoluta.

Muro, que té un càrrec de més rang que Ridaó, tornarà a exposar el seu criteri amb la presentació d'un informe propi a la mesa que se celebrarà avui a les deu del matí, i aquest

òrgan no es preveu que prengui cap altre acord sobre la qüestió. El secretari general de la cambra argumentarà que l'article 25 del reglament només especifica que la majoria absoluta és per votar sobre les suspensions dels diputats, és a dir, el primer punt del dictamen, en què

sí que es comptarà probablement amb el vot dels cupaires perquè siguin rebutjades formalment, tot i que en la pràctica els afectats ja no estiguin percebent cap sou des del juliol. En canvi, Muro considera que el punt dos, que fa referència a la designació d'altres diputats perquè exerceixin els drets polítics del processats –cosa que el mateix Llarena suggeria en la seva interlocutòria per evitar alterar les majories parlamentàries–, requereix la majoria simple, com la majoria de votacions de la cambra.

Comença el debat

Després que al juliol ja se suspengués l'últim ple abans de votar res per la manca d'acord entre ERC i JxCat sobre l'aplicació de la interlocutòria de Llarena, era imprescindible arribar a una solució abans d'un nou ple, en aquest cas el de política general, per evitar distorsionar les votacions que es produeixen de les propostes de resolució, en principi previstes per dijous al migdia. El debat arrencarà avui a dos quarts de cinc de la tarda amb la intervenció del president Quim Torra, sense límit temporal. Demà parlaran tots els grups per contestar-li i presentar les seves propostes, i s'obrirà un període d'esmenes en què podran transaccionar els textos a votació. ■

Dues exposicions per recordar el referèndum

■ '1 d'octubre' i '55 urnes per la llibertat' reflexionen sobre els fets del referèndum

David Bueno
BARCELONA

La Delegació de la Generalitat a la Unió Europea va ser escenari ahir de la inauguració de l'exposició *1 d'octubre*, que inclou un recull de fotografies i portades de diaris catalans, espanyols i internacionals. La mostra té com a objectiu recordar què va passar en el referèndum d'auto-determinació celebrat a Catalunya ara fa un any, posant especial atenció en

Un assistent a l'exposició '1 d'octubre' observant una portada del diari que es va publicar l'endemà de l'1-O ■ EFE

com es va viure i com es va explicar als mitjans de comunicació. En l'acte de presentació a Brussel·les, la delegada de la Generalitat, Meritxell Serret, va destacar que la voluntat de

l'exhibició és "presentar de manera senzilla i sobria davant les institucions europees" els fets de l'1-O i crear "un espai per reflexionar, entendre i dibuixar camins de futur". Ser-

ret també va interpel·lar les institucions de la UE perquè "col·laborin" a trobar una "sortida democràtica i pacífica al conflicte català".

L'exposició *55 urnes per la llibertat* també es va inaugurar ahir, en aquest cas a l'Arts Santa Mònica de Barcelona. La mostra proposa fer un recorregut per la feina de 55 artistes que ofereixen una interpretació del referèndum del 2017 sense deixar de banda "el seu compromís en defensa de la llibertat i la democràcia", segons expliquen els organitzadors. Cada artista tenia a la seva disposició una urna de l'1-O per fer la seva creació artística. L'exposició ja es va poder veure a Brussel·les i Perpinyà, i està previst que el recorregut itinerant continuï després de la seva estada a la capital catalana, on es podrà veure fins al 25 de novembre. ■

FE D'ERRADES.

En el recull d'opinions que publicàvem ahir, en què una cinquantena de personalitats ens parlaven de què havia suposat la celebració del referèndum de l'1 d'octubre, atribuïem per error a Guillem López Casanovas una opinió que no era la seva. Tot seguit reproduïm el que havia de sortir ahir.

Guillem López Casanovas

CATEDRÀTIC D'ECONOMIA DE LA UPF

"Orgull de país, sentit de pertinença"

Dia d'emoció, compromís, valentia, orgull de país, sentit de pertinença. Arremangats. Transversalitat, retrobament, sorpresa, emergència, famílies, estones amb por i cridant: "No tenim por." Amics que no ho eren realment, revelats. Incomprensions. Un clam convençut de "Prou". Reforçament vigorós mutu, ingenu. Saltant definitivament murs psicològics. Pel país. Pagina nova, porta oberta, incertesa política, repte logístic majúscul. Dubtes. Moltes naus cremades. Noves responsabilitats, depenent del que es diu i es fa i assumint conseqüències, uns més que d'altres. Preocupació. Complexitat institucional. Constatació del que sospitàvem però volíem ignorar. Democràcia disminuïda.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Tancs a internet

OFENSIVA • La repressió digital exercida per l'Estat contra el referèndum va ser equiparable a la duresa dels cossos policials als col·legis electorals **INSISTENTS** • La Guàrdia Civil va entrar al Centre de Telecomunicacions en 28 ocasions però no va evitar les votacions **SOSPITÓS** • L'ANC continua demanant explicacions pel tancament irregular de la seva seu digital

Xavi Aguilar
BARCELONA

El so d'un telèfon va trencar la calma al Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació a primera hora de l'1-O. La trucada no entrava a la centraleta del CTTI, ni al telèfon de cap treballador del centre. El mòbil que sonava era el del cap del destacament de la Guàrdia Civil que el dia abans, amb una ordre judicial i l'objectiu d'evitar el referèndum, havia irromput a l'edifici des d'on se centralitza el sistema de comunicacions de la Generalitat. Tot i no activar el mans lliures, els crits de l'interlocutor a l'altra banda de la línia els van sentir també les persones que hi havia a la sala en aquell moment: "¡Antonio, coño, que están votando! ¿Qué estáis haciendo?" Efectivament, vam votar, i la tecnologia va tenir molt a veure en aquella victòria democràtica que va esquivar els intents matussers i desesperats de l'Estat d'evitar-ho. Espanya va orquestrar un setge digital amb algunes extralimitacions que van fer posar el crit al cel a experts i juristes de tot el món, però que finalment no va tenir repercussions per a l'Estat, més enllà d'una nova deterioració de la seva imatge.

En la jornada prèvia al referèndum, la Guàrdia Civil havia accedit al CTTI amb setze agents, avalada per la magistrada del TSJC Mercedes Armas, que donava credibilitat a un atestat del cos armat segons el qual la Generalitat utilitzaria l'aplicació Evot per fer el recompte digital i també usaria una vintena llarga d'aplicacions més relacionades amb bases de dades i la gestió de processos electorals. A la tarda, el cos armat també va entrar al Centre de Seguretat de la Informació de Catalunya (Cesicat), autoritzat per la mateixa Armas, per detectar punts de votació electrònica als col·legis electorals. El portaveu del govern espanyol, Íñigo Méndez de Vigo, es va vantjar que "l'estat de dret" havia desarticulat l'aparell informàtic del referèndum, però l'endemà el conseller Jordi Turull va anunciar el cens universal i tot va rutilar a la perfecció, càrregues policials a banda.

Un equip secret de programadors hi va estar treballant intensament durant els dies previs i el va pujar a servidors repartits per tot el món minuts abans de l'obertura dels col·legis. Veient que apareixien

Agents de la Guàrdia Civil a l'interior del CTTI, ara fa un any ■ EFE

La república digital

Construir una república digital que permeti apoderar els ciutadans davant les escomeses de l'Estat és un dels objectius del govern català, cada cop més conscient de la importància d'aquesta nova era. "Ho vam aconseguir fer en un esdeveniment puntual, l'1-O, i ara cal crear estructures permanents", diu Puigneró.

les urnes i no evitaven les votacions, l'aparell judicial i policial de l'Estat va actuar en diversos fronts. La primera reacció va ser tancar les IP on s'allotjava el sistema del cens, però per cada una que en tancaven se n'obrien dues més. També va desconnectar des del CTTI la xarxa d'internet a totes les escoles del país per aïllar els col·legis electorals, però el tall de comunicacions es va superar amb telefonia mòbil.

"Segur que els va passar pel cap tancar també les antenes de mòbil, però hauria estat massa bèstia. Van venir per terra ocupant la conselleria i el CTTI, per mar amb el Piolín i per la xarxa. Els tancs, en comptes d'entrar per la Diagonal, ho van fer per internet", explica el conseller de Polítiques Digitals, llavors secretari de Telecomunicacions, Jordi Puigneró. Recorda amb satisfacció que l'ocultació de les urnes i la disposició de la votació no s'haurien pogut fer sense les accions coordinades "d'agents públics i privats" que van ser possibles "gràcies a tot un sistema digital de webs, apps, xarxes, servidors i grups de WhatsApp, Signal i Telegram".

Si tot va rutilar, malgrat que la

Guàrdia Civil va entrar en 28 ocasions al CTTI, va ser perquè el govern sabia a què s'exposava. Tres anys abans, en la consulta del 9-N, els sistemes de la Generalitat ja van rebre un dels ciberatacs organitzats més potents a nivell mundial de tot el 2014. "Tampoc no se'n van sortir, però ens van fer pupa, vam descobrir què era estar en ciberguerra i la importància d'impulsar polítiques digitals", explica Puigneró.

El ciberespai, estava clar, és el nou camp de batalla i les escomeses havien començat molt abans. El 20 de setembre, en la macrooperació de la Guàrdia Civil contra el referèndum que va acabar amb una quinzena de detinguts, bona part dels afectats van ser treballadors i responsables del CTTI, del Cesicat, de l'àrea TIC de la Generalitat i de la Fundació Puntcat. De fet, els agents fins i tot van detenir directius de la seu barcelonina de la multinacional T-Systems.

Tot plegat gairebé deixa en un detall insignificant –però ni de bon tros ho és– la censura que es va viure durant les jornades prèvies a l'1-O, quan es van començar a tancar webs. L'Estat va començar per

l'oficial Referendum.cat, que aviat va ser clonada pels usuaris. Veient que el conegut efecte Streisand d'internet funcionava i que les rèpliques proliferaven, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va autoritzar la Guàrdia Civil a tancar-les preventivament, sense necessitat de passar per un magistrat que ho validés com es feia en un primer moment. Es va ordenar el tancament de més de 250 webs, però per cadascun que es tancava els usuaris n'obrien de nous. Estudiants, programadors i usuaris de la xarxa van ser citats a declarar per haver copiat el web del referèndum, sovint amb noms tan atractius com Guàrdiacivil.sexy.

"Es van vulnerar clarament els drets digitals amb decisions judicials que permetien el tancament indiscriminat i constant de webs, sense estudiar-ho individualment. Això em va commocionar com a jurista", explica l'advocada experta

Els juristes indiquen que fins i tot les operadores es van excedir amb el tancament de llocs web

en drets digitals Ruth Sala. "Va ser una aproximació matussera, sense cap mena de criteri per afinar, en la qual fins i tot les operadores d'internet van excedir-se", hi afegeix Nacho Amadoz, un altre advocat especialista en l'entorn digital.

L'atac als drets fonamentals, però, va anar més enllà. El 15 de setembre la Guàrdia Civil va lliurar a la Fundació Puntcat un ofici del jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona que demanava el tancament d'una llista de webs relacionats amb el referèndum, però també reclamava que actuessin de manera proactiva, cercant i desactivant webs, un fet que, a més de depassar les seves funcions i responsabilitats, hauria de ser supervisat. El despropòsit va ser tal, que fins i tot es va ordenar i executar el tancament dels webs de l'ANC i Òmnium, és a dir, les seves seus al món digital, però no hi va haver cap mena d'intervenció sobre les seves físiques al món real. Arran d'aquest tancament, l'ANC va reclamar als tribunals sota quina ordre judicial es va fer aquest tancament, però a hores d'ara encara no ha rebut una resposta clarificadora, motiu pel qual hi vol continuar insistint. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un noi vota en una urna durant la manifestació d'estudiants a Lleida. A la dreta, els avis de la residència de l'Estany van 'tallar' simbòlicament una via amb poc trànsit ■ ACN / EL PUNT AVUI

Actes de record arreu del territori

■ Votacions, berenars, projeccions d'imatges i concentracions per commemorar l'aniversari de l'1-0

Redacció
BARCELONA

Catalunya va votar fa un any i en alguns municipis ahir hi van tornar. Pobles i ciutats d'arreu del territori van commemorar el primer aniversari de l'1 d'octubre amb actes diversos, entre els quals hi havia votacions com la que van realitzar a Sort, capital del Pallars Sobirà, sobre el canvi de nom del carrer de la Constitució. També a Setcases, al Ripollès, s'hi va celebrar una votació popular de 9 a 12.

Concentracions silencioses, com la feta a Tarragona al matí (*silenci itinerant*, la van batejar), o de més sorolloses, ja a la tarda, a Tarragona també, amb la plaça de la Font plena com un ou, i a Sant Carles de la Ràpita es van repetir en diferents ciutats i capitals de comarca. A Lleida, el veí que va tenir un infart l'1-0 va penjar una placa commemorativa abans de la marxa que va transcórrer fins a la delegació del govern espanyol. Al matí es van concentrar els estudiants.

També a Vic, el dia es va aixecar amb la lectura del Compromís amb la República Catalana a l'entrada de l'edifici del Consell Comarcal i davant de l'ajuntament al migdia, i es va celebrar una concentració

per la llibertat a la plaça Major ja a la tarda.

A Sabadell, l'Ajuntament va convocar una concentració a la plaça Sant Roc, a les 12 del migdia, per commemorar l'1-0, que no va agradar a l'agrupació local del PP. A Riudellots de la Selva, hi havia programats diferents actes, entre aquests la projecció de fotografies, un brindis pel país o el llançament de coets, al vespre. També a Roses s'hi van poder veure fotografies d'ara fa un any, com també en altres municipis.

A Sant Adrià de Besòs es va fer una encesa d'espelmes grogues a la plaça de la Vila i a Ripoll es va celebrar una lectura de poemes del referèndum, entre d'altres. També a Begues, com tots els dilluns, es van llegir poemes i es va fer també un taller d'escriptura de cartes a la presó.

Multitud d'actes per reviuir un dia històric i reivindicar els presos polítics i els exiliats. De fet, l'inusual va ser que no s'hi celebrés res. A les Borges Blanques, després de la trobada de veïns i la col·locació d'una placa, s'hi va fer una crema simbòlica d'una presó i un sopar de germanor per recordar el dia que el poble va romandre unit, braç a braç, contra la repressió. ■

10a Fira de Màgia al carrer
4 - 5 - 6 - 7 d'Octubre

Espectacle estrella:
Mag Albert

Inauguració des de l'Argentina:
Brando i Silvana

Conferència:
Pere Rafart
(2n premi mundial)

DIJOUS 4:
Màgia escolar

DIVENDRES 5:
Màgia solidària amb el col·lectiu ALLEM

DISSABTE 6 i DIUMENGE 7:
Màgia al carrer tot el dia.

Tallers infantils de màgia

www.montgaimagic.cat

Organitza:
Ajuntament de Montgai

Amb el suport de:
Diputació de Lleida

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Marta Vilalta** Portaveu nacional i vicesecretària d'entorn, estratègia i gestió del coneixement d'ERC

“Hem de fer valer la majoria republicana”

PRESSUPOST “No tanquem les portes a res amb ningú, però amb el PSC serà molt difícil negociar-lo” **EUROPEES** “Una de les millors maneres de denunciar el retrocés democràtic és que sigui candidat un pres polític com Junqueras” **FITA** “Cal fer que l'opinió pública espanyola no sigui tan hostil”

Òscar Palau
BARCELONA

Portaveu nacional d'ERC des del març, Marta Vilalta (Torregrossa, 1984) tornarà avui com a diputada al Parlament en el lloc de David Rodríguez, que ho deixa per centrar-se a revalidar l'alcaldia de Solsona. Ella també ha hagut de plegar com a directora general de Joventut.

Vostè durà l'àrea d'estratègia. Ja han parlat amb altres forces per teixir-ne una de conjunta? De contactes sempre n'hi ha, i n'hi ha d'haver. Fet tot l'exercici intern al partit, ara volem contrastar amb la resta d'actors i entitats sobiranistes la nostra proposta per guanyar la República, i volem establir un calendari de trobades per veure com la fem possible. Últimament veiem molta sintonia en les declaracions dels diversos líders, estem apropant-nos en els passos que cal fer, no estem gaire lluny. Ho veiem també en les propostes d'algunes entitats i idees que es van repetint, i es tracta d'acabar de sintonitzar en una unitat d'acció i fites concretes. Quan hem establert passos amb el consens i la complicitat de tots és quan més hem avançat. I volem seguir avançant conjuntament fins al final, fins a la materialització de la República.

Està suggerint que l'independentisme conflueix cap al full de ruta d'ERC, però alguns sectors l'acusen d'autonomista... No entrem en els que ens valoren d'una cosa o una altra. Fa molts anys que tenim un objectiu, que és la independència de Catalunya, i sempre hem treba-

Últimament veiem molta sintonia en les declaracions dels líders, no som lluny en els passos a fer

llat per fer-lo real. Que ens titllin del que vulguin, que la història és plena d'exemples on ERC ho ha donat tot per aquest objectiu, i segueix inalterable. Simplement diem el que ens sembla que és millor per assolir la victòria, i ara estem en aquesta fase.

Però a curt i mitjà termini, ERC descarta la via unilateral?

L'estratègia és àmplia, difícil de resumir amb una idea, i al final es basa a guanyar la República des de la democràcia i l'exercici del dret a l'autodeterminació. Quina manera entenem que és millor? Un referèndum que pugui ser verificat en un àmbit internacional. Si som capaços de crear les condicions objectives que ens permetin fer-lo inevitable, el tindrem a tocar. Aquest ens sembla l'escenari prioritari, però tampoc som ingenus i si això s'encalla i l'Estat continua bloquejant, no renunciarem a cap via democràtica i pacífica per exercir el dret a l'autodeterminació, perquè ens pertany. Però no estem en la fase de...

...de declarar la independència? Ara mateix no estem en les condicions de fer això.

Què més s'ha de fer per obligar

l'Estat a negociar un referèndum? Ni tan sols amb el que va passar l'1-O va voler asseure's...

Tot allò que moltes vegades ha semblat impossible ha acabat passant. I hem de provocar que acabi passant. Un 80% a favor de votar ha de ser això, una majoria interna inapel·lable que accepti que farem un referèndum i n'accepti el resultat. Hem de fer també que en l'àmbit de l'Estat no hi hagi una animadversió tan gran com fins ara cap al dret dels catalans a decidir el seu futur, hem de fer que l'opinió pública espanyola no sigui tan hostil al procés. I la tercera condició, que s'ha intensificat molt des de l'octubre passat, és la internacionalització. Seguim generant interès internacional, deixem de ser un problema intern de l'Estat i passem a ser una qüestió que afecti més enllà de les fronteres, fent entendre que aquesta és una causa internacional pels drets i llibertats.

Demaranen l'indult els presos si els acaben condemnant?

Això en tot cas és posterior a una sentència, però ells estan injustament tancats a mode de venjança i plantaran cara al judici, no aniran a demanar perdó ni a retractar-se de res. Hi aniran amb el cap ben alt a denunciar aquesta injustícia, perquè no hi ha hagut delictes. Ho hem de denunciar cada dia abans i durant el judici, i arribar si cal a Estrasburg perquè es pugui veure a tot el món què està passant, i caigui tota aquesta farsa.

El president Torra descarta parlar del pressupost amb el PSC. No tanquem les portes a res amb ningú, tot i que és obvi que amb alguns, com el PSC, serà

molt complicat. La prioritat és negociar el pressupost amb la CUP, amb qui conformem la majoria independentista i republicana al Parlament, i després també amb els comuns. Segur que al pla de govern, que té més de mil mesures i recull una manera molt republicana de desplegar les polítiques, hi ha molts punts que podem compartir amb les esquerres del país. La voluntat és negociar i arribar a acords amb el màxim de formacions, sabent que és molt difícil.

El conflicte per la suspensió dels diputats ha evidenciat les tenses relacions entre ERC i JxCat. En quin punt estan avui?

Moltes vegades es tendeix a maximitzar les diferències en lloc de destacar les coincidències. Que hi hagi divergències en algunes qüestions és fins i tot normal tenint en compte que som dues forces polítiques, però estem en la fase de treballar per tenir la màxima sintonia i acords possibles, i perquè això

es faci evident al Parlament i al govern, ja que de fet és el que ja hi ha. No hi ha pas males relacions, hi ha la coordinació necessària en el marc d'un govern de coalició i de dos grups que han de treballar conjuntament, i que ho fan. El debat de política general serà un bon exemple per evidenciar aquest treball.

Presentareu propostes de resolució conjuntes?

Tenim reunió demà (avui) a primera hora per parlar-ne, però segurament n'hi haurà de presentar-se conjuntament per ERC i JxCat, i també de separades atès que hem de tenir espais propis, i potser n'hi haurà on arribarem a acords més amplis. Tant de bo sigui així perquè voldrà dir que són acords de país.

Amb la CUP també? S'ha atorgat un paper a l'oposició...

Treballarem per aprovar propostes conjuntament amb la CUP, és evident. Les tres forces configurem la majoria republi-

El Punt Avui TV transmet el ple de política general

■ Seguiment en directe de totes les sessions d'aquesta setmana amb comentaris d'una àmplia graella d'analistes polítics i entrevistes als principals líders dels partits

Magda Muñoz i Igor Llongueres, al plató d'El Punt Avui TV al Parlament ■ EPA

Marta Vilalta, a la seu nacional d'Esquerra a Barcelona. La portaveu del partit, que ja duia les relacions amb la resta d'actors polítics, guanya pes amb l'última remodelació de l'executiva i ara també assumirà més funcions com a nova vicesecretària d'entorn, estratègia i gestió del coneixement, com la coordinació de l'estratègia interna i les relacions amb altres partits, així com la formació de la militància. Avui torna al Parlament, on ja havia passat fa dues legislatures.

cana d'aquest Parlament i d'aquest país, i això ens dona una força molt gran. Hem de fer valer aquesta majoria independentista arribant al màxim d'acords possibles, i això implica coordinar-nos encara millor, per traçar aquesta estratègia conjunta amb totes, i aquí estem intentant-ho.

El canvi de Maragall per Bosch com a alcaldable a Barcelona no va contra la militància? El canvi de Barcelona encara l'ha de decidir la militància, a través d'un procés de primàries. Nosaltres ho defensem perquè Ernest Maragall és una figura de molt consens que pot intentar sumar molt a l'hora de liderar un projecte republicà i molt transversal, obert a la ciutat. És l'aposta d'ERC, en la tònica que hem seguit els últims anys a totes les eleccions.

Seria possible una llista encapçalada per Maragall amb integrants del PDeCAT i/o de

les primàries per la república?

Ens sembla que quan l'independentisme és més fort és quan pot recollir el màxim de vots. I això ho fem presentant cadascú el nostre projecte, examplant les fronteres perquè el màxim de gent s'hi senti cridada, i després fer els acords postelectorals que siguin necessaris. Creiem que és la millor fórmula perquè les forces independentistes guanyin l'Ajuntament de Barcelona, i en general totes les eleccions.

Dona per fet que després prioritzaran pactes republicans?

És evident que es prioritzaran aquestes fórmules de pacte per assolir el màxim d'ajuntaments republicans, seria una molt bona notícia per faltar el projecte des de la base i plantar cara a les aliances que pugui haver-hi en ajuntaments que no defensen el projecte independentista. Més enllà de debatre sobre els models de ciutat i de proximitat, les municipals també volem que serveixin per això. Parlar d'enfortir-nos també va per aquí.

I el fet d'anunciar Oriol Junqueras com a candidat a les europees anul·la tota possibilitat de fer una llista unitària?

D'entrada ell mateix ha mostrat la seva predisposició a seguir lluitant per la República i pels drets, tant els seus com els de la resta de presos polítics i persones represaliades. I una de les millors maneres de denunciar el retrocés democràtic i la repressió de l'Estat és que ell, un pres polític, sigui cap de llista. Hi ha hagut converses, suposo que n'hi seguirà havent, però de moment el pas que hem fet és mostrar la seva predisposició a encapçalar el projecte d'ERC a les europees.

No està descartat que la seva llista pugui ser unitària, així?

No està ara mateix sobre la taula. Qui s'ha proposat és el mateix Junqueras, i és on estem, ja que haurà de passar tots els processos interns que fixa el reglament perquè sigui el candidat d'ERC al maig.

Si Llerena ja l'ha suspès com a diputat al Parlament, podria entrar com a eurodiputat?

En tot cas això és posterior a les eleccions, perquè ell es pot presentar. Ara posem el mirall en un marc més europeu que mai. Veurem com avança el procediment judicial, quan surti elegit veurem si l'Estat segueix sent antidemocràtic i vulnera els drets de les persones o veiem una altra cara. ■

Ferran Espada BARCELONA

El Punt Avui Televisió farà a partir de demà un ampli desplegament al Parlament per seguir la intensa activitat prevista a la cambra durant els pròxims tres dies. La retransmissió en directe de les sessions plenàries es completarà amb l'anàlisi d'un ampli ventall de comentaristes polítics i les entrevistes en directe als principals dirigents dels partits. Una emissió televisiva que també es podrà seguir des del web d'El Punt Avui.

El primer ple, previst per demà al matí, és el que votarà el dictamen de la comissió de l'Estatut dels Diputats sobre la suspensió de drets i deures dels parlamentaris encausats en el procés contra l'independentisme. La programació començarà a dos quarts de dotze del migdia, mitja hora abans d'una sessió que s'espera que sigui polèmica pel rebuig de Ciutadans i el PP a la seva celebració.

Clavegueres de l'Estat
En finalitzar aquest primer ple, El Punt Avui TV emetrà demà la reposició del documental *Las cloa-*

cas de Interior/Les clavegueres de l'Estat. El documental, dirigit per Jaume Roures i produït per Mediapro, destaca les operacions de guerra bruta organitzades pels aparells de l'Estat espanyol per combatre il·legalment l'independentisme català.

L'emissió des del Parlament es reprendrà a les quatre de la tarda amb

una altra taula d'anàlisi i la retransmissió del discurs del president de la Generalitat, Quim Torra, que donarà inici al debat de política general.

El Punt Avui TV disposarà d'un plató instal·lat al mateix Parlament. La retransmissió i els debats seran conduïts pel periodista

Igor Llongueres amb el suport de l'habitual corresponsal parlamentària del mitjà, Magda Muñoz. Entre els convidats als debats de dimarts hi haurà la periodista Magda Gregori, i analistes com ara Roger Herèdia, Mònica Morros, Xavier Ginesta, David Minoves i Ferran Espada.

Dimenes, la programació començarà a dos quarts de nou del matí amb la retransmissió de la segona jornada del debat en què intervindran els portaveus de tots els grups parlamentaris amb la rèplica del president Torra. La taula de debat d'El Punt Avui TV tindrà durant tot el ple la presència de les periodistes Anna Serrano i Sara Muñoz, l'escriptor Matthew Tree, i els analistes Jaume Marfany, Gemma Ubasart i Anna Arqué. I dijous es tancarà la programació especial a partir de les onze del matí. La taula de debat, en què seran presents entre d'altres l'editor Germà Capdevila, la sindicalista Afra Blanco o el polític Xavier Torrens, serà el preàmbul de la retransmissió de la darrera sessió plenària en què a partir de les dotze es votaran les propostes de resolució del debat de política general. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La Generalitat no deu res a Unipost per l'1-O

■ L'administradora concursal informa el jutge que les factures, que sumaven 980.313 euros, van ser "anul·lades"

Mayte Piulachs
BARCELONA

Les cinc factures que Unipost va emetre al govern pel treball d'imprimir paperetes i notificacions per als membres de les meses electorals de l'1-O i que sumen 980.313 euros van ser "anul·lades" el mateix dia d'emissió per part de l'empresa, el 7 de setembre del 2017. Així ho afirma Eulàlia Folguera, de Jausas Legal, administradora concursal d'Unipost, en un escrit del 17 de setembre passat, enviat al jutge que investiga l'1-O. Això significa que aquesta quantitat s'hauria de restar dels 2,2 milions d'euros en què el jutge xifra la malversació de fons que imputa al govern de Puigdemont. La Guàrdia Civil eleva el frau a 3,2 milions. En concret, l'adminis-

La xifra

2,2

milions d'euros hauria destinat el govern a l'1-O. La partida d'Unipost, ara, s'hauria de descomptar.

tradora nomenada per un jutge per dirigir la liquidació d'Unipost declara al titular del jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona: "Aquestes factures no figuren com a cobrades, ni compensades, ni tampoc s'han inclòs en la relació de crèdits de dubtós cobrament ni seran objecte de reclamació perquè són factures anul·lades i no figuren com a pendents de cobrament de la concursada." Precisament, el jutge va decidir

investigar la interventora de la Generalitat, Rosa Vidal, per no haver-lo informat abans que Unipost havia volgut cobrar una d'aquestes factures i que el sistema informàtic de la Generalitat i un treballador ho havien bloquejat.

D'altra banda, el jutge Juan Antonio Ramírez torna a reclamar a la interventora si el govern ha pagat tres partides del Diplocat relatives al referèndum. La Guàrdia Civil exposa tres partides sota sospita: anàlisi del context polític, de 206.371 euros (a l'entitat Helena Catt, de la qual s'assegura que Diplocat li ha pagat 5.733 euros de més); experts d'Europa, de 34.763 euros, i un programa de visitants internacionals, que puja a 65.226 euros. ■

Agents de la Guàrdia Civil, en els escorcolls d'Hisenda, el setembre del 2017 ■ ANDREU PUIG

La Guàrdia Civil insisteix en Aragonès i Salvadó

La fiscalia superior de Catalunya no veu indicis per investigar el vicepresident del govern, Pere Aragonès, per la seva implicació en l'organització del referèndum d'autodeterminació quan era secretari d'Economia. La Guàrdia Civil, però, en un nou informe, del 17 de setembre passat, enviat al jutge de Barcelona que investiga l'1-O, insisteix que Aragonès, des de la seva àrea, tenia la responsabilitat de desenvolupar "quatre projectes clau, amb tres estructures d'Estat",

com ara un banc central per a la futura República catalana. També assenyalava que Aragonès va fer tres viatges a Irlanda, Londres i Eslovènia per "donar a conèixer el full de ruta" del govern.

En aquest informe, la Guàrdia Civil també posa en ordre la documentació comissada al llavors secretari d'Hisenda, Lluís Salvadó, investigat pel jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona i pendent de saber si el TSJC assumeix la seva causa perquè ara és aforat, ja

que és diputat d'ERC. El jutge ja va descartar que se'l pogués investigar per desobediència. La Guàrdia Civil detalla que Salvadó "coneixia l'estratègia dissenyada per a la secessió" i "va dibuixar dos escenaris que va definir de guerra i guerrilla". A més, precisa que en una paperera de la seu d'Hisenda va trobar documents esparcats, del setembre del 2017, en què Salvadó detalla les fases d'actuació en validar-se el referèndum, que és qualificat d'"argücia".

Madrenas du a judici un home per amenaces

■ Va dir a l'alcalde de Girona per xarxes socials que li donaria una pallissa

Redacció
GIRONA

L'alcalde de Girona, Marta Madrenas, ha portat a judici un home que la va amenaçar de donar-li una pallissa a través de les xarxes socials. El judici pel cas es va celebrar ahir mateix, tot i que el denunciat no hi va assistir. Madrenas va explicar que es tracta d'un home "afiliat a Ciutadans" i que al seu perfil llueix "fotos amb esvàstiques i banderes unionistes".

L'alcalde de Girona, al seu despatx ■ M. LLADÓ

L'alcalde va demanar una pena mínima —un mes de multa— per al denunciat. Primer, perquè, si se'l sanciona, els diners no vagin a "engruixir les arques de l'Estat". Però també perquè el que li interessa

és que aquell qui la va amenaçar "tingui antecedents", i per deixar clar que no es quedarà de braços plegats davant els qui l'ataquen "per exercir la llibertat ideològica".

Per al judici, l'home va

enviar un escrit. Al final, la fiscalia va demanar una pena de tres mesos de multa per un delictes lleus d'amenaces.

Madrenas va rebre l'amenaça l'abril passat, a través d'un missatge privat que li van enviar per Facebook. Madrenas va explicar que va mirar el perfil de qui l'hi enviava i que va poder comprovar que no es tractava "de cap trol", sinó que al darrere hi havia algú amb nom i cognoms. La vinculació d'aquesta persona amb Ciutadans, segons l'alcalde, la va conèixer precisament a través del perfil que aquest individu tenia a la xarxa social. L'alcalde va assegurar que rebre amenaces per xarxes socials no li ve de nou, però que en aquest cas va decidir presentar denúncia perquè va veure "que es podia tractar d'algú vinculat a perfils violents". ■